

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Mormonens Offer. Nordisk Films Kompagni.

Ns 843/a (pdf: p. 2-75)

Ns 843/c (pdf: p. 76-94)

Det Danske Filminstitut
/ Danish Film Institute

DFI
FILM
INSTITUTE

Kouritz Hausen.
Normovernes Rov
Kino. Skadesme i 2 Helt. 30 Gld.

de kan
lidt mere
for at blive
færdige med
at K. koster
andre, at
ff. moner
som de skal et ualmindeligt
som det u. røper
uden moner

Stort forvirret og som de skal et ualmindeligt
Blant andet til at forstå i Prilleder - Som det u. røper
det mig umuligt. Ideen kan vel nok beriges uden moner
Pis - men de smukke og simple fisoner.
for maatte nok koster af SS angive grund
et højt 100k.

2/11 1888
Wahlström

Indhold:

- Oversigtskæst
- Instruktionskæst.
- 1 forelæsnings Tegning
- Tekst uddrag

Mormonerne's Rev.

Tjino. Skuespil i 2 Akter 30 Afdelinger

Mauritz af Hansw.

Personer.

Jacob Luns, Veymand.

Mari, hans Hone.

Dora, deres Datter.

Lars Hein, hendes Kæreste.

Proprietær Holm, Lovang.

Hans. Hustru.

Clavis Pedersen. Underforvalter

Charon Chalkpige

Landpastor. Jens Christen

Landbysmeder

Chaleren

Hjulmanden

Hökeren

Ignatius

Julius

Petri

Jacobi

Mormonagenter

Graham Wring. fornem Mormon

Merrij hans Datter

En Skriver

En Uhufrø

Kirkegæster. Skibsmændskab. Tjener. Mormoner. Proselytter. Kelner.

Postbud. Telegrafbud etc.

Afdelingerne:

1. Søndag: Landbysen. To Bøllere

2. Doras Herlighed

3. Doras Hjem

4. En uheldig Rival

5. Noget Dags efter. Et Telegram.

6. Paa Herregaarden "Lovang"

7. Mormonpredikanten

8. Proprietærens Fødselsdag, &c.

9. Forvalteren, ~~den~~ Landbysmeder

10. Dora ventes forgyves.

11. Mormon-Politik

12. Et Brev.

13. Hjertesorg

14. "En Hilsen" fra Hein

15. Mormonerens Brev.

16. Neste Dag. Opdaget.

17. Hein i Amerika.

18. Over Atlanten

19. En slæm Overraskelse

20. Dora i Mormonerens Hjem

21. Proselytundervisning

22. Hvor ligger Tabernaklet.

23. Dora og Mormonerens Datter

24. ~~Hotel~~ Utah. Hein paa Hotel "Utah"

25. Den store Dødsfest

26. For sent.

27. Kendte Toner

28. Flugten

29. Hjem til Danmark

30. Slutning. Selvfølgelig er Hein Hustruens mellem den Navn
og den Kvinde

Obs: Ved Fabrikation af Teksten, var disse tags efter
Hoves-Teksten, da disse er mere forklarende end
mormonerne, der er bedt om at skrive.

Ho I

1.

Løndag i Landhjen
To Rejser.

Det er Løndag. Op ad Bakken, og til den prægtige gamle Landhjekirke, hvis Klokker tones ud over Byen, drager gamle og unge. De rigste, Godejernerne og Bønderne køris og stiger af Vognen ved Kirkeporten, de som ikke har Røst, eller som bor i Nærheden gaar. En Lorinde med Lorinattes kammer cyklede, og smaa Dønderbørn gaar med hinanden. Lønderne. Der kommer Dørens flodde Gæstmandsind, han er cyklede, men har indhentet 3 Døgn og brækkende Cyklen ved Siden underholde han disse. I Grøften ligger et Par Smadrende og plukke Døner. Herles rækker Haanden ud og røstet uden at staa. For han er Bøket, som han deler ud til Døerne, der spænder ind.

Bygrunden

I Nærheden af Kirken bor Høkeren. Uden for ham staa et Bord og en Bank, og her sidder Høkeren og Landposten og nyder en Førmiddagsbæge, hilsende paa Kirkegængerne som disse er Fønder til. --- Nu kommer Proprietærens Solus fra Føvang kørende. Ved Siden af Høskens en Døng. Bag i Chana bærer Herren, Fruen, en ung Døng og Dora og den yngste Døng. De køris forbi Høkeren, men da går Fruen Tøgn til Kuskens, som holder an og med en Kusk i Naanden springer Dora af Vognen. Høkeren er allerede løbet til og fæstet en kort Bestus af Føruen. Der man pøllers ikke handles som Løndag. Vognen køris videre og mod Kirken, og Dora gaar ind i Bøtikken. Høkeren ser ind ad det uventede staaende Vindue, om han bliver betjent og stude videre. --- Der kommer nu et Par skønne Herres med amerikanske Faldhætte, lang Frakke og Paraplyer, de skal ogsaa i Kirke.

Føgrunden

Høkeren: Hvem er det? - Hvas er det for to?

Posten: Ved det ikke! Sagten et Par Udendere. -

Ingeniør Klein, der er kommet cyklede ned ad Bakken og har set et noget lang efter Proprietærens Vogn, er kommet i Nærheden af Høkerforretningen og er lige ved at køre forbi, da Dora kommer ud fra Bøtikken.

Hein sprunget overrasket af Lykkel, og Lora iles ham imøde og hilser
høstelig.

Lora: G'da', G'da', G'da'!!

Hein: Gas dog, Lora. Jeg havde nær købt fodu.

Lora: Jeg skal i Kirke! Følg med herop a'!

Hein: Skal du ikke hjem i Dag?

Lora: Jo! — jeg skal.

De spuderes laupont ad Kirken til, men Lora, der helt glemte
Høkeren vende sig mod dem. :

„Gaa maas Karven nok staa til vi kommer!

Høkeren: Gaa gerne. Frøken — ja saa gerne!

Lora og Hein gaas videre mens Høkeren og Posten smaa snakke
ser efter dem.

Høkeren: Det er en dejlig Tøs, hinde! (muden håndbevægelse)
Ikke en Fyg!

Posten: (Lagende til Flasken) Hi ja! Vi sku' ha' oas' ung Skud!

Høkeren: (Lykkende Skraalen) Dejlig! Sæns dejlig! (Fikrolig til
Posten) Han Ingeniøren har nok sluppet Forvalteren ud.

Posten (grunde, nsteden hvostende) Hi ja! Glæis har ogsaa noget
aa hove der mes. Sa! han er loelig over det.

De vender sig begge og ser til den modsatte Side.

Høkeren (staa sig paa Laaret og peger) Na, der kommer syn
D Forvalteren

Posten: Ja min Sædlen! (svinger med Flasken)

Forvalteren kommer rideende, han er bondeagtig og i Tjverne, springer
af Hesten og binder den noget til Siden ved et Træ, hvori Ring til det
samme.

Høkeren: Har du set dem der gaas oppe!

Posten: (Fruser og trækker Skuldrene og til Orde)

Forvalteren: Det det! Jeg har set det, men det spulter ingen
Trille, for Pigen er min, forstaa F, og jeg skal faa knokkene
vise huu skal faa Ring paa i Morgen. (river Flasken fra Posten)

og kaster den under Bordet og slaaer til Høkeren Flaske, der staar paa Bordet, saa at denne brulles i Guset.) En Omgang!

Høkeren rækker Haanden ind ad Vinduet og tager 3 fl frem.

Posten (pejnd mask Høkeren) Der gik hun ind!

Forvalteren: Ja --- (høvent) Det vel siger Pigen er min - Skal!

(Han sætter Flasken for Munden og drikker helt ud og kaster Flasken under Bordet)

Høkeren tager uden at spørge en ny frem.

Posten: Ah! det er godt fl! (Der klukkes igen)

Ingenor Hein kommer cyklende oppe fra Bakken og forbi Stedet.

Forvalteren træder et Skridt frem, da han passerer, og ser haanlygt - men bondedümt efter Ingenoren. - Posten griner og puffer til Høkeren.

— Ø —
Doras Karlighed

2.

a. Ved Korsvejen. En Bivej fører ud til Hovedlandevejen, og paa Vejsiden staar: "Kenselille". -- Hein sidder paa Grøftvolden bladende i en Lommebog og rygende sig en Pipe, hans Cykle ligger i Grøften. Et Par Rørkegøygere gaar forbi (med Salmeløjs) og gaa ad Landevejen mod Nord. Lidt efter kommer de to Mormonsproste Petri og Jacobsen i Folge med tre unge Piger af fra Bivejen mod Syd. -- Hein rejser sig, sætter sin Cykle og cykler ganske smaat mod Nord. ---- Lidt efter kommer Proprietarens kørende, ligeledes fra Bivejen (Sd.) Dora springer af Vognen vinkes Farvel og mens Vognen køres ad Syd. spadsere Dora Nord paa, altsaa samme Vej som Hein var cyklet.

For Overensfens
Skjold Leukema
og Landevejen
Nord-Syd og Bivej
fra fl. ad
N. S.

b. Ved Skovledet. Landevejen gaar gennem en Skov. Hein sætter sin Cykle af mod Skovledet og gaar ind i Skoven kiggende efter de smukkeste Blomster. og snart skjuler Løvet ham. -- Dora kommer spadsere og opdager Cyklen, betragter den et Øjeblik lidt nøjere og kigger med Kløben, men skjuler sig hurtigt ^{og kører} bag en Træstamme. En lille Bønderdreng kommer i det samme forbi. I Haanden har han en veldig stor Buket gule Blomster. Hein kommer løbende ind fra Skoven

Hein: "Var det dig der var ved Cyklen, Dreng?"

Drengen (gæst skævende til Dora) Ja - nej!

Hein: Hvem var det da?

Dora: (giver tegn til Drengen) Tys!

Drengen: (pejst) Det var hende der!

Dora: Ja jeg skal komme efter dig! (Drengen løber af)

Hein: Naa 'var det dig den Skelm (hvisse hystel, paa hende og sætte Cyklen inden for Lødet, og gaar i ^{snigfald} vovsig samtale med Dora ind i Skoven)

c. Ved Korsvejen. Forvalteren kommer ridende fra Gård (Bingen) og rider samme Vej som Propruarens Kirk (Tys) men opdager, at Dora ikke er med paa Vognen, der kører langs forude, og vender derfor omkring og rider mod Nord og videre forbi

d. Ved Skovledet. uden at bemærke Cyklen.

e. Inde i Skoven paa en stor Træstub sidder Hein og Dora. Hein er begyndt at Frueri. Dora ser snart ind i hans smælende Øjne og smiler paa sine Blomster.

Hein: --, og Dora i Dag, da Tølen skinnede saa varmt og Kløtterne ringede saa smukt, og Fuglene kvædede saa glæde, da satte jeg mig for, det skulde være. Sig mig elskede lille Børn vil Du være min egen - min egen lille elskede Dora.

Dora: Hører de det røstet - røstet saadan for Alvor?

Hein: Ja, - det - gør jeg!

Dora: Saa vil jeg nok.

Hein: Du vil!

Dora: Ja!

Hein: Elskede! (omfavner og kysser hende)

Dora: Men nu skal du vide noget - alt skal du jo vide -- Se her! (Hun lægger et Brev frem og giver Hein)

Brevet i

GLAUS PEDERSEN FORVALTER.

STENSELILLE d. 12/8.11.

Kjære Dora.

Du er bleven svar stor paa det, siden du blev Husholdningsseles. paa Lovang Du er ju dog kun en Veymandsdatter. Jeg ved godt

Du blev gal over jeg drak Spiritus men jeg har ikke smagt en
Draave de sidste 3 Uger af bare Sorg og Græmelse. Det er vel
ham Tugmoden des lavede Jernbanebroen, des har sat dig i
forrennede Fornemmelse, men pas paa, han er en ussel Karl.

O Pige forander din Takke. Din reelle til Liden elskede
Glaus

Hein: Ha! Ha Ha!

Lora: Du er vel ikke vred?

Hein: Vred - Vred? Nej Lora - Nej (kysser hende)

f. Saa Landvejen, et Lygte fra Skovledet. kommer Forvalteren
ridende, han rider uden om Drengen med Blomsterne.

Forvalteren (til Drengen) Har du ikke set, Lora?

Drengen Jov!

Forvalteren: Hvor?

Drengen: (grønende) Kun stod der heint bag et Tra.

Forvalteren: Gik hun ind i Skoven

Drengen: Ja.

Forvalteren vender omkring og rider tilbage. til

g. Skovledet. Han binder Hesten. Ser Cyklen. Knyttet Næve.
haloberuses søster han ligger paa Cyklen med Ridepuden, ruser
i den og velder den om. og gaar ind i Skoven. -- Straks efter
kommer Lora og Hein ud fra en Sidegang. Hein

Lora: (forbavset) Glaus! -- Tys. -- Tys! Lad os medgaa ham.

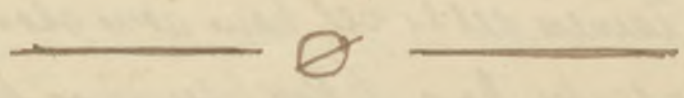
Hein: (tager sin Cykel og begynder gaar ud paa Landvejen)

Lora: Laan mig et Klyppe Papir!

Hein (giver hende Blyant og et Blad af sin Lommebog)

Lora skriver: "Vi passer ikke sammen Glaus, Du er jo ogsaa
forlovet med Maren."

De hefter Brevet paa Ladden. og gaar. (Horspas)

3. Doras Hjem. Et ældre men hyggeligt og landligt Bondehus foran hvilket en velholdt Blomstehave. Uden for Indgangsdøren til Huset en Bænk paa hvilken Faderen, en Mand i Halstrøerne, sidder og ryger sin Pipe, medens Moderen gaar og pletter ved Blomsterne.

Faderen (^{regerer} ~~regerer~~ sig) Rytter den Vodemelk af des staa, Mutter!

Moderen: Hvor?

Faderen: (Latter paa hendes uerbespøden) Der!

Moderen: Naa —! Ja! I det den dag en.

Faderen: (reper sig og pletter lidt Traamp af et ungt Træ og puster Tobakroge ud mod Grenene --- lytter pludselig) Tys! var det dog ikke Dora!!

Moderen (lyttende) Jo! det er Dora, det var ogsaa det! Sag

Faderen: Tys — jeg synes det er to! (Han bræder for sig i hende til Lyrenbæstene, bøjer Løvet lidt ned og ser opmærksomt til. --- Vinker med et skelmusk Smil ad Moderen, der allerede nysgerrig har været paa Vej hen til ham. Begge kigger, ser paa hinanden, smiler.)

Faderen. Ja — jo. Det er alligevel Ingeniøren!

Moderen: Ja min Landen

Faderen: Nej nej nej nej --- Se dog blot. (Løber sig lidt om Munden)

Moderen: Tys Tys! Fatter! --- Nu kommer hun!

(De bræder hurtigt tilbage og begynder begge at plette ved Blomsterne.)

Dora. (kommer) G'la! Her er jeg! Er det ikke lidt?

Forældrene: God Dag Dora!

Dora: --- Mos. --- Ih nej --- jeg kan ikke sige det — Na jeg er saa glad I her.

Moderen: Det er du jo altid!

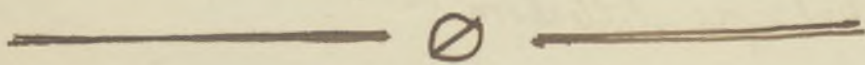
Dora: Allermest i Dag. --- Far og Mor (hun tager deres Arm)

Far og Mor — jeg har læst saadan en rar og pen Mand et Klude.

Faderen Oh. — Jamen det er vel ham, som stod hist ude, lad ham dog komme indenfor, Dora (Han løber ind og kommer tilbage med Hein, mens han Dora betror sig til Moderen. —

Hensidder og modtager hilst og af Forældrene

4. Ved Skoledøret. Forvalteren kommer løbende inde fra Skovven. Han ser Cyklen er borte. „Festens osse nu er de væk.“ Opdager Brevet paa Gaddelen - læser. „Kvæller det sammen, slanger. - Arnes i Retning af Soas Hjem. Løser Hesten og vil ride videre efter Soa (Nord) Rides i Biddet, ser endnu engang paa Papiret, slanger arns, knuger Papiret sammen. Han vil sige i Tælle, men breder jekt af Højbjelke Rosende dünkter han Hesten i Tiden med venstre Næve „Kule-ka him staa hva !!“ Tager Ridesjæken han havde under højre Armo mens højre Haand var ved Biddet. Vil tage Pistolen op og slippe Tøjlen. Hesten løber (Gyd paa) „Nu skal da osse den lede staa i Krokken“ - iler med lange Skridt efter Soget.

Nagle Dage efter. Et Telegram.

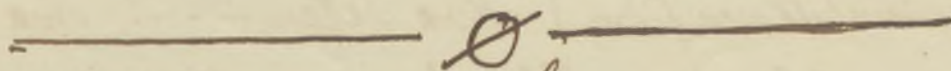
5. Gadeparti i en Kjøbstad. Paa en stor Porcelainsgade „Harald Heen“ Ingeniør. - Heen kommer ud af Gadedøren med sin Cykel og vil just sige op da en Telegramdæmme kommer ~~op~~ og bringer ham et Telegram.

Bygningsingeniør Heen

Pengene beordret til Deres Studierjse til Amerika

Ottosen.

Heen staaer et glad lille Glag med Haanden paa Telegrammet, læser det. flygger endnu engang. og lægger det i sin Tegnebog. Vil sige paa Cyklen, men beslænter sig - stiller Cyklen ved Døren og gaar ind.

Paa Herregaarden Irving

6. a. Haven. Proprietærens sidder ved Kaffebordet inde paa Vraundæns Foruden Herren og Fruen, Soa og en anden ung Pige. Et Par af Proprietærens Børn leger paa Plenen foran med et Kroketspil. Moderen kalder af dem „Otte og Johan kaim og paa en Klage“.

Borlene springe op og faa hore en Klage og spualende spørre de sig
mens Lora begynder at sætte Kopperne paa Bakken. - Pludselig faar
hegye Drengene hør til Høien, der fores ud til Vegen og straks efter.
kommer Hein gaende over Plænen med en Armbøj hængende ned hore
Armen. Han gaar straks og af hilse paa Proprietæren. Den unge Pige
puffer skælnsk til Lora. "Kæresten! Kæresten! Kæresten Lora!"

Fruen: Vil De ikke drikke en Kop Kaffe, Hei Hein?

Hein: Nej Tak. Fruen! Det er ikke længe siden jeg drak. -- Jeg
kommer nærmest for at bringe en Nyhed -- Blev nu ikke forskækket
til Lora. -- Se her. (rækker Proprietæren Telegrammet)

Proprietæren: Til Lykke Hein - til Lykke!

Fruen (klyngende, telex) Ja til Lykke - det var da morsomt.

Hein (til Lora) Jeg skal rejse - lille Lora.

Lora: Rejse!!

(Drengene der hos stallet og hentyt naar Hein bliver tilbage af Modren)

Hein (viser hende Telegrammet)

Lora: Nj det er jeg vortelig ked af.

Hein: Jeg kommer igen Lora (anfænger hende)

b. I Baggarden ved Havemøien. Forvalteren staaer og klynges ind
gennem Buskadeset. arrey over Rivalens Tilstedeværelse i Haven.
Maren Peiters, ~~der~~ en Malkpige, ikke skøn men værdig kommer
tilfeldig forbi og ser det. Forvalteren er saa optaget, at han ikke
bemærker hende, for hør, ogsaa wrig klyngende, lægger Armen paa
hans Skulder.

Forvalteren (skamfuldt men hidsig) Hva Liten ---! Hva staaer
hun her efter - rüb a' for Fæen!

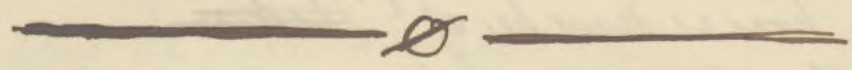
Maren: Saa, saa, saa. Forvalter, vi kender da nok hin-
anden -- Ikke saa bös, Klaus!

Forvalteren: Rüb a' -- ! (puffer til hende)

Maren: Ja, ja lille Forvalter, Du er stor; men jeg snakker
asse nu engang (puffer selvevidst paa sit Bryst) og staaer

et overmodigt. Iag new Stakken og gaae spædsk grænsende bort.
Forvalderen ses ærgeligt efter hende, ryster paa Næsen og slytter
„Her!!“ (klykke flygtigt ind i Haven og fjernes sig)

C I Haven: Proprietæren og Fruen er gaaet ind. Paa Plænen
i Haven staae Hein og Lora, samt de to Dreng, der hver
faar et Stykke Chocolate. Hvoeffe Hein og Lora spædsk
ind i Havens Gang.

7. Mormonpredikanten

a. Ved en Landstj. sagnedie. Smeden og en Dreng er beskæftiget med at lægge Røg
om et Hjul og gaae just ind i Seemens Begyndelse ind til Easen. De to Mormon-
predikanten: Petri og Jacobs kommer forbi, de skæver lidt ind til Easen, men
bliver ikke bemærkede hvetken af Smeden eller Drengen, og de lister videre hen mod
Behælseskåset og lister sig om bag Gaalen af Huset og klykke ind ad et Vindue.

h. Smede
Konen kommer Smedens unge Kone og hilser hydeligt paa de to Mænd.

Konen: Jeg skal hende Kida, hun vil blive glad ved at se Dem.

Petri: Ja gøi det, min Engel. (Konen løber om til Bagsiden af Huset)

Jacobs: Jeg tror hun er os helt sikker:

Petri: Ja hende --- Bestemt!

Smedens Kone kommer med Veninderne. Mormonerne hilser

Petri: Vi har i Dag et nyt Skrift, som De vil lese (giver hende et af de sedv.
eksesonblade) ----

Jacobs: Ja Søster Kirsten rejser jo sikkert med os over til det gyldne Paradis!

Konen: Jeg har jo min Mand - og mit kære Hjem.

Jacobs: Sta ja, meno - - - las selv - - - has os. er laust skønnere at leve.

C. Pladsen uden for selve Smeden. Smeden og Drengen er igen ude og har travlt
med Rørgen. Adlydet afbrydes pludseligt ved at Maleren kommer lø-
bende. „Smed: hør et Øjeblik (med apiter.) Jeg saa min Kone løb
bag om Huset og ned gennem Haven. Jeg vil haude paa, Mormonerne er
her igen

Smeden: Nu skal da osse (kastet Hammeren, smøger Skohestskind)

op til en Side og gaar op mod Auset, vender om, og tager en Rebstump med sig. Maleren følger efter, og begynder gaar ind ad Gaardporten, hvor Maleren bliver staaende lidt, men Imeden gaar videre ind i Stuen. Men Imeden kommer strak tillige mikkende og dyssende og kort forklarende, at Fyrene staaer bag Gaden. Men lauge listende halvt lalende Kridt nærmer de sig Istedet.

d. Ved Gaarden. Konen: Typ! --- (vil lobe)

Imeden med et Spring frem. - Sige hende i Armen: "Nej, tov lidt!"

Sig mig en Gang, hvad er denne her af?" (~~helt utrolig~~)

Maleren: Er F so Fruentimmer da rent katolske lossede?!

Kan saadan et Par Banditter virkelig faa jer til at tro paa deres

Humbugstreye!

Imeden: Der har saavel og slukket Flovket nærmere og nærmere hen mod Prædikanterne, griber pludselig hende af dem i Kraven og dækker dem flere Gang med hinanden: Jeg skal muntre jer, F Rakkesknepe.

Malerens Kone, som synes at have Medlidenshed: eta Imed dog. eta Imed!

Maleren: Kras hjem! Skraks! Den Vej!

Malerens Kone: Da lille Torcu var ikke vred, det var jo Ime, der hentede mig

Imeden: slipper, men slaar til Haanden paa Petri, saa han taber hele sine Bünke Missionblade, der flyver omkring, han vil samle dem op men Imeden er arrig og griber Iobens: "Herüt i Banditter... R. ut?"

Imedens Kone, sanker nogle Blade op, Imeden rive dem fra hende.

Jacobus: prøver endnu en Gang med sine præstelige charer og himmelvendte Gyne, at omstemme Imeden, men opnaar kun nogle Ekstra-Knubs og paa en eftertrykkelig Maade gysede begge paa Posten.

Imeden: Sige sin Hustrus Haand. Du vil aldrig mere have med de Fyre at gøre, vil lille Ime?

Konen: Lovende en Fars bost G. Nej aldrig!

Imeden bryder sin Hustrus Haand og iler tillige til sit Arbejde overladende til Maleren at iunderholde Kvinderne. (Ved Imedens Er Forvalteren ankommen, han skal have en Fastefunder Ridestoppen.)

e. Paa Landevejen. Normanerne. Peter og Jakobus gaar ivrig diskutere de hvide Landvejen, sonende sig oven paa Imedens drøje Knubs. Der ene ordner og retter lidt paa den anden's Føj, der jo ikke er kommet saa helt lidt i Vorden ved Særen. --- Paa møder de Landposten; han er ikke helt

adri, men heller ikke svungede fied. Han hilser flygget paa skom-
merne ved at gøre Haanden med et rask Kist del Huen; men de næppe
passeret dem, for han stander med et vist Løst og vinker med Hønden.

Landposten: Slov! det skiu da ikke vere Dem, som hedder Løffensen?

Petri: Ja - ja det er mig!

Landposten: Ja det faldt mig sandan lie ind, for jeg har et Brev til Dem.

--- Vorege.

Petri: Tak skal de have. --- Tak!

Landposten: Selv Tak aa Farvel.

Brevet:

Mormon-Missionen.

Skandinaviske Afdeling

Kristiania den ~~14~~ 14 Juli

Kære Apostle for Mormon.

Kommer for at virke i Eders Egne i neste Maaned og vender I har gode
Oplysninger til mig. I maa saa rejse herde Norge; jeg har mange
Oplysninger til jer og her kan vendes mange ~~til~~ unge Lygte. Proseligter
Ignatius Christian Olsson

Mormonpredikanten: læs Brevet med stor Interesse slikke det: Lou.
men og gaa videre.

8. Proprietarens Fødselsdag.

Hein er afreyst. Dora er endnu paa ~~den~~ Gaarden.

a. Haften. Proprietaren holder Fødselsdag og det paa en af Gaardens Besønde
møder sig alle paa Plenen fraan Veandaen under hvis Tag Proprietaren
skudede sin Avis, og Frøien sidde med sit Haandarbejde. --- Unge-
men leger "To Mand frem for en Duke". De deltagende er:
Forvalderen, Folketied. 2 Landvæsenelover. Skuepigen. Kokkepigen
samt Dora og en anden ung Pige. Den ene af Proprietaren 2 Drenge
lejer ogsaa med, mens den anden, noget tro, ligger og kober med en stor Hund.

Den ene Landseeselskab er ved Series Begyndelse, "Enke". Hverigen og Drungen
der staar sidst i Rækken skal løbe.

Landseeselskabet (klapper) "To chaad frem fra en Enke!"

Hverigen og Drungen (løber) Landseeselskabet fange Pigen, og Drungen bliver "Enke"
Nu er det Forvaltereus og Kokkepigen's Tors at løbe. Drungen klapper løber frem
og fange Kokkepigen, saaledes at Forvalteren skal være "Enke".

b. Uden for Havenireen, kokkepigen staar og kigger ind i Haven,
skinnegy over at Forvalteren møder sig med de andre.

Pigen: Ja, ja, lille Forvalter, det bliver nok os to engang, leg
kun med Sukkerne om Dagen og med mig om Natten. - (hvis)
Oha se nu da! - - skal han igen hie fat i den indbitte Tors - - -

c. Paa Plænen. Forvalteren er Enke, og Dora og den anden Landseeselskab skal løbe. - - Det bliver en ivrig Kamp, ~~men~~ Forvalteren afskærer de to fra hinanden og fortsætte sin Følgelse af Dora

d. helt ned i Havens Gange, hvor han endelig fange hende, mens Landseeselskabet løber tilbage gaa Forvalteren og Dora ^{sammen} som i et Ord, begge meget forvundet. Af deres muntre Samtale om Legen, ses, at det meste af det gamle Uvenskab er tabt sig, og at Forvalteren nære nyt Haab om at vinde Dora. - - - - - Doras Pløvelbaand er gaaet af; hun bemærker det og sætter Foden af paa en Bank og begynder at omvise.

Forvalteren: Nej, nu skal jeg Dora!

Dora: Nej, nej, nej - - - jeg kan saa indmæske sels!

Forvalteren: Smæk Dora! (bajer sig og tager fat i Baandene)

Dora: Ja ja da, men snur nu rigtig - - - Skynd dig nu lidt!

Forvalteren: Gaa nu skal det nok sidde!

Dora: Tak - Nu maan vi skynde os og hil de andre!

Forvalteren: (vil tage Dora om Livet) Hør Dora! skal vi saa ikke være gode Venner igen.

Dora (snur sig læmpelig fra hans Raad) Ja, men vi er jo gode Venner!
(tager hans Arm) Kom nu!

Forvalteren (modstræbende, bedende) Dora!

Dora (skelinst, løbende baglæns frau ham) Vips, fang mig, fang mig, Glais!

Forvalteren, løber efter hende, og smæder de

de inde paa Plenen hos de andre, hvor Legen er i fuld Gang.

Hinden spidder Fren rejer sig og løber gjennem den mod Haven, der frier
ud mod Vejen. Skæks efter kommer Landposten ind. De
legende stander Legen, dog uden at løbe fra Plads. Posten roder
i Tasken og gaar over Plenen og i mad Verandaen, men stander holder
et Brev i Vejret, riktende hen til Dora

Landposten : Dora! - Brev!

Dora : brydes ud af Flokken og iler hen til Posten, og mens den nu gaar
op til Proprietæren paa Verandaen, gaar Dora med sit Brev ned i

Havens Gang. Hun sætter sig paa en Bænk og læser, ivrig-
glad - kysser Brevet - rejer sig - sætter sig - urolig i Blodet,
elskovspild og glædefjids ved at læse alle de smukke Ord fra ham der
lang borte. - - - - - Forvalteren kommer gaende oppe
paa Gangen, næsten hilstende nærmer han sig Dora og er næsten
blev sat ved hendes Side, da hun rejer sig pludselig og gaar videre
ad Gangen. Han iler efter hende, tager fat i Armen paa hende

Forvalteren : Dora! Dora! Hoi engang hvad jeg vil sig Dig.

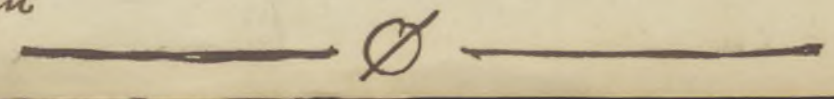
Dora : (arrig pirrelig) La lad mig dog være i Fred, Mand! Gaar
op til de andre - - - - - Lad mig være - hør du?

Forvalteren : Du var saa sids for Dora!

Dora : ^(korr) ja! - - - - - Lad være Elais! - Blev fra mig! (river sig
løs og gaar rask bort.

Forvalteren følger et Par Skridt efter, men bliver saa staaende

rasende, knyttende Hænder, skærende Tænder : „ Det er det
forbandede Brevs Skyld! „ Jeg kunde slaa ham ihjel, den Dje-
vel derovre. „ (gaa: Vil gaa efter Dora, men betænker sig, lægger
Planen, riktet selbevidst for sig selv, som han har faaet en god Ide
Kjæper gennem Løvet op mod Verandaen for at se om Posten endnu
er der. Jo - han er der endnu, men nu gaar han. Der maas lates med
ham endnu i Dag - - og Forvalteren bræser gennem Havens Hegn
og ind paa Vejen

9.

Forvalteren, der har hjulpen Landposten over en kriminel Pengesvindelighed, beder dem indlevere sig alle de Breve, der kommer fra Amerika til Dora.

Paa Landvejen uden for Gardens Haer. Forvalteren kommer baaende gennem Hejnet ind fra Haven og er ikke naaet ad Komme helt igennem da Posten gaar forbi.

Forvalteren : Post - Jens Christian - Post. Vent lidt!

Posten : Pas paa riv dog ikke Tøjet i Skyde. Hva' Pøkker er det for en Vej at gaa:

Forvalteren : (der er kommet for). Høi engang -- Jens Christian - a -- a --

Du skylder mig jo disse her Peng. Du ved.

Posten : Ja - for. Ja - men jeg kan ju ikke betale lee nu, Du gamle.

Forvalteren : Osse lie meget. - osse lig meget - men hoi Du, hae...

.... naa de kommer Breve fra Amerika til hende derinde.... hoi saa en slik mig dem.... Du forstaa... ikke sandt, jeg er forlovet med Bijn

Posten : Ge Dig Brevene !!

Forvalteren : (ser sig om) Tjss! Ja for Saten!

Posten : Nej - nej hoi jeg ogsaa

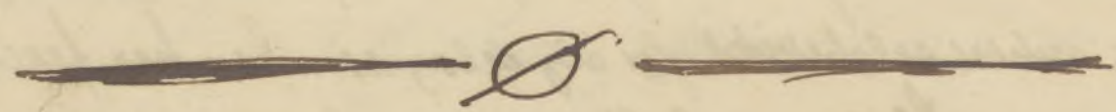
Forvalteren : (med en vis Haen og Plivren i Øjet) Naa det hoi du ikke -- men du kunde nok hugge Postansominger -- Skal vi ikke allejole hae og gøre op -- hva...!

Posten : Hoi -- ja! det vil sige -- jeg kan ju nok give Dig Breven, Claus, hvis du kan holde Kæft.

Forvalteren : Forstaa sig. Nu kender jeg dig igen, Jens Christian.

Posten : Men du holder Bøtte!

Forvalteren : (slaa sig paa Munden og rækker 3 Fingre i Vejret ialt mens de lausomt stentre videre ad Landvejen (us y Fellet))

10

Dora er nu for bestandig tyndere hos Forældrene,
hun venter forjævels Brev fra Heim.

a. Uden for Doras Hjem. Hun staaer ved Havelaagen og venter paa Posten,
(det skal komme fra Syd paa 2. Afd.). -- Doras Fader nærmer sig heude

Faderen: Er han ikke al et endrin?

Dora: Jo han jik lig nu ind til Hjulmanden.

Faderen: Naa -- : gaa tilbage.

Dora: vender sig, og henkaster nogle Ord flygtig, efter ham; men ser snart igen
langselvfuld efter Posten. Endelig kommer han slæntende. Dora
aabner Havelaagen, og gaaer ud paa Vepse.

Posten: Nej bitte Dora. Nej! det er ikke det allerbettere i Syd. Nej

Dora: Na -- : er det slet ikke . . .

Posten: Nej -- ikke ud fra (bage Boelstanken og staaer et Stund med Haanden
gennem den "Miks" og gribes dem hurtig i Tasken igen) -- He --!
Det er en lortli Kæreste ham -- hvad! Saa dan gaa det. Rejs og
fløj -- U! det er saa mange kunne Pige over i Amerika . . .
Se ikke saa betvivlelig ud, lille Pige -- hun har jo saa mange andre
Frøse -- Farvel -- Men det er sandt -- Absen.

Dora: er Absen (bage den brev og gaaer ind.)

b. Lidt længere fra Huset (modtager) Mormonerne Petri og Jacobus
møder Posten og spørger om Brev, "

Posten: Uden at stande: Ingenlind, Nej Ingenlind!

Petri: Høi De -- Høi De!! (hals tvivkende) Er det Satteren
den unge Pige det jik.

Posten: Himm -- : Ja -- ja! Ja.

Petri: Hvem er det hun er forlovet med. (peger paa Rumpen)

Posten: Forlovet, aa forlovet! ja det ved jeg ogsaa. Han skal ju
faa i Vold -- til Amerika -- men det er en kæn Pige -- Farvel

Mormonerne: Farvel.

Petri: Hui!! Hun kan vindes!

Jacobus: Du fin lille Pige!

Petri: Hun skal vindes!! (De gaaer videre syd paa)

- a. Købstadgaden uden for det Thes i hvilken Heim boede (jens. Afd. 5)
Heims Skulleplads og borte, kun Hællerne til Kæmpernes og i Tindens
staar "Til Læg". Petri og Jacobus gaar forbi og viderer ned til
- b. Banegaarden, hvor de skal modtage Kølgerne fra Norge
Togt ruller ind. Folk stræjer ud og blandt disse et Par Amerikanere
med sorte Frakker, Paraplyer og store Faldhætte, de modtages af
~~og~~ Petri og Jacobus. og i en Drætte køres de til Mormonstrædtekanterne
- c. Mormonstrædtekanterne. Petri og Jacobus kommer med deres Køle.
Efter at have lagt Tøjet o. r. v. sættes de Plads om Bordet, forskydes
dog straks af en Kald der bruges et Par Kufferte op, han faar en Iruk-
keskilling, Kuffertene skubbes til en Side, og Mormonstrædtekanterne sætter
igen Plads om Bordet og begynder at drøfte deres specielle Tager.
Petri sætter et Kald frem og Jacobus flere Papire med Noteringer; og
de niye bliver sat ind i, hvor Verkefetterne ligger.
- Petri: Og saa er det en lille Pige - dejlig - fornuftig - forlovet - Kæreste
stuktur af til Amerika!
- Ignatus (en af de niye): "Amerika!"
- Jacobus: Ja - hun kan vinde.
- Petri: Tys! - - - Ser var nogen ved Døren. (Han nærmer sig
denne, mens de andre skynder sig at samle Papirerne sammen.)
- Jacobus støber et Par synte Boje frem paa Bordet. - - Petri aabner og
ant bræder 3 unge Piger, der hilses hyggelig af Petri og Jacobus, og
med et grædende Blikke betragter "de niye" de smukke Deciple og veksles
indbyrdes nogle Gjekast som vilde de sige: "Det er godt - - Hvad siger Du?"
- - - "Jeg siger som Dig - - Hm!"

a. Paa Vejen uden for Søen. Forvalteren sidder paa Grøftvealden og venter paa Posten. Han sidder, og slaaer med sin Høk i Jorden foran sig, ser en enkelt Gans paa Uret. Gaber. fløjter etc. Maren og en anden skælpige kommer forbi trekkende med en Spandevogn. De standser halvt, da de passer Forvalteren.

Maren: Hvor sidder du der og driver efter hoes Sag.

Forvalteren: Hold Kæft! - Rub jer lidt!

Maren: (drillende) Iaa saa saa saa! ikke saa stor paa det, Claus.

Forvalteren: Pøj! - Mær! - - Rønkedeos! "

Landposten kommer. Pigerne gaar videre. Forvalteren rejer sig

Forvalteren: skilende sig omkring: Er der noget?

Posten: (halvt hvilstående og forsynt): - - Ja - - -!

Forvalteren: Op med 'et!

Posten: Typ. - - Pas nu paa!

Forvalteren: Lav os se Bunken. - - - Det er rigtig - - Blav Du, saa skal jeg hugge det, naar det kommer. - - -

Posten: Du maa kræftme være forsynt, Claus!

Forvalteren: Selvfølgelig! Blav nok! Det er det - Høj - - saa det er godt, nu her ned i Lommen med det!

Posten: Ja vel nu sye dig - - -

Forvalteren: Ja du vel sye mig ... her har Du det en Øl. Kras saa blot a. (slukker Posten en Nytte) og vender KØ omkring og gaar ind paa Gaarden.

b. Forvalterens Værelse. (Et Skrivebord, et rundt Salubord, Rygebord, et Par Høle i noget uordenligt i Værelset. Paa Bordet Flaske Lygarkasse Bøger. Lygrestumper. Paa Væggen Jagtger, Hundehalvanden og Piske, indrammede og uindrammede Billeder. En Dør, der staar paa Klem for ind til Sovneværelset og det uden for Søen ses noget af Søen.)

Maren kommer ind i Værelset, kigger Flaskerne lidt efter og finder en Bøje, hvorefter hun ser at der er drukket lidt, og Proppen slaaer halvt i gjen. Hun drucker Glæstken; løber derefter ind i Sovneværelset og hejter sit

Korset; men da hun hører Forvalteren es i skumarsch løber hun tilbage til Lovoverretten igen.

Forvalteren kommer og sætter sig straks ved Skrivebordet, tager nogle Ting, der er i Vægen, til Side, og læser Brevet frem af Lommen, aabner det bristalt og haler et Fotograf og et Brev frem af Konvolutten. -- Rives Silkepapiret væk fra ~~Konvoluttet~~ ^{Fotografiet}:

Forvalteren: Naa er Du der! God Dag! (Læser Hatten af for Billedet)

Kendes Du mig, hva. -- Tju! (stikker en Knypnaev mod Billedet)

Laban! --- Laban ---! --- Laban! Tju! ---

(kaster Billedet skædestøbt paa Bordet, og river Brevet op, hvis Ark falder fra hinanden, han griber et enkelt Stykke) „Hvad skrives Du saa...

Brevet: ... og kære Dora af dit sidste Brev, ser jeg at Du heller ikke har modtaget mit allersidste Brev. Jeg forstaar det ikke. Min nye Adresse er fra i Dag af Building Golden Block. 77. Chicago. De kærlijste Hilsener sendes dig fra den lempelsfulde
Harald

Forvalteren: (med et fjollet Grin) „Ha! ha! ha for God e haaren!“ Læser Fotografiet - hvæser af det - vel brække det, men synes at høre Gøj og samler det hele sammen og rager det ned i Skrivebordskuffen der med et noget forstømt Ansyn hen efter Lovoverretten.

Maren, der har høret, er trukket sig tilbage, men da Forvalteren rejser sig, stadig urolig seende hen mod Døren, træder hun frem.

Maren: Hi hi hi! Det er saameend mig Forvalter!

Forvalteren: (rasende, knyttende Næser, kan ikke finde Udtryk)

Maren: Jeg var inde efter mit Korset. -- (gaar hurtigt henimod Forvalteren)

~~Forvalteren~~ ^{Maren}: Kys din Elskede! (lægger Armen paa hans Skulder)

Forvalteren: rasende, men beherskende sig: Du tøvede!

Maren: Nej --! men pús hellere den Konvolutt ned i Skuffen opda (peger paa Konvolutten, der var falden paa Gulvet)

Forvalteren: (med et mistet arrigt Udtryk) Sa!! griber Konvolutten og river den itui, men da den er stærk, lojer han den sammen og kaster den i Skuffen, vender sig rasende om mod den smilende Maren og raaber med et Stamp i Gulvet: „Best!“

Charen: (stadig smilende gaae mod Doren, hemmelighedsfuldt nikkende
sam med hui eige Vent dig min Ven, hvis du ikke lystre) Hun er
dog næppe ude af Doren, for Forvalteren iler efter hende og kalder
hende ind.

Forvalteren: Saa Charen! Saa -- du kender mig, jeg er hidisj --

Meres: Du er min! Min egen Dreng! Kys din Gleskede!

Forvalteren; der ikke ser anden Udvej end holde gode Mænes med det Epil
overvinder sig selv og sager om Charen paa en chraade, som haw
~~hæst~~ ved hui vil sages, der udveksles et grunt væmmeligt Smasketj

Charen: Det var godt min Dreng! Farvel. -- Jeg skal skynde mig.
(med et Idemik til Forværelset) Jeg kommer i Aften!

Forvalteren (ene -- ligger sig om Munden -- Poj! -- aabner Skuffen
men smekkes den arrij rask i igen og gaae).

Hjerterog.

18.

a. Uden for Dorens Hjem. Hun staar ^{bedrovet} ved Havelaagw og venter paa Posten, ikke
fordi hui venter noget; men af Vane; thi hendes Haab er nosten udsluket
Nu da Posten endelig kommer aabner hui ikke som i Beyyndelsen
Havelaagw eller spoojer, dog i hendes bedrovide Blik een Længsel
og en Spoojer, som Posten. ikke kan undgaa at bemærke.

Posten: (uden at stande ^{vænemæssig} -- rystende paa Hovedet): Nej --! Ingenting
Ingenting, Ingenting, Ingenting -- Nej --! Ikke enjeng
en solle stis i Dag.

Dora: bliver staaende ubevægelig som for. Moderen kommer fra Huset løppe
Armen paa hendes Skulder.

Moderen: Hallel ingu Tung i Dag. Sa Herrigud da, det er da ogsaa
saa.

Dora (hørt) Ja!

Moderen: Men det kan komme endnu

Dora: Der kommer vist aldrig noget mere.

Moderen: (idet han gaae med Dora op ad Trusst til) Jo! -- Val nu ikke saa ked af det
lille Dora

b. Louise kommer ad Vigen. Posten staar i Samtale med de nye hormon-
epostle. Ignatus og Julius, paa deres Samtale ses, at de spørge ham ud
om Dora.

Ignatus: Nej! Nej, naar han først er kommen derover kommer han ikke tilbage

Posten: Og hun siger og him siger hvor dag.

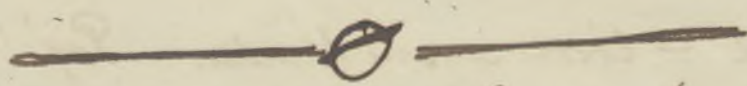
Julius: Hun er altsaa hjemme

Posten: (nikkende-) Ja, ja ja, for hun er hjemme (pejende) Hun gik lig ind nu.

Farvel! (gaa)

Hormonerne gaa videre. og ind ad.

c. Flaveloagen; de træffer Faderen i Haven. Moderen og Dora er inde i Huset.

14. Under Foregivende af at være Dansk-Amerikanere
bringe hormonerne Dora en "Helsen fra Heim, som
de ^{fortæller om} ~~bringe~~ ^{er} Utah.

Dagbladet i Dora's Hjem. Dora sidder ved Bordet. og ser i et etlas. - paa
Amerikaskortet, mens vemodig Tanker om den hun har været gennemløbet.
helt hendes Sjæl. Haabet om, at hun kommer igen er ved at krige.
Hun betragter nogle sin Fædrelsesrejse, men kan ikke finde Stedet, hvor den
er sat sammen. - Da hører hun Stemmes. - understy fremmede Stem-
mes. - Hvem er det. Hvad er det. Dora siger de. Læng Rejse. --
Heim! - de sagde Heim! - Heim! Og Dora rejser sig. Der er to, nu kom
mer de. Dora fare mod Vinduet. -- Inat aabne Døren, og ind træder
de to Amerikanere fulgt af Faderen. Dora ser spørgende paa dem.

Ignatus: God Dag! Naar, det er maaske Dora.

Dora: ~~sikke~~ Ja!

Ignatus: Vi bringer en Helsen til Dem fra Amerika - fra Heim --

Dora: Fra Heim -- fra Heim -- !

Ignatus: Ja! Vi er hans gode Venner!

Dora: Kommer Heim ogsaa hjem nu? --

Ignatus: Nej - det gir han ikke. Han lever ^{for} ~~alt for~~ ^{langt} ~~over~~ i Utah.

Dora: Hvorfor har han ikke skrevet?

Faderen: Ja hvorfor ~~han~~ skrives han ikke?

Ignatiüs (hvorbrædig med hoved han skal være)

Julius: Han er syg.

Dora: Syg!!

Ignatiüs: Ja han faldt ned - brækkede Armeen - fik Fieberen - og er ikke helt rask endnu.

Dora: et så dog - at han ikke kunde komme hjem!

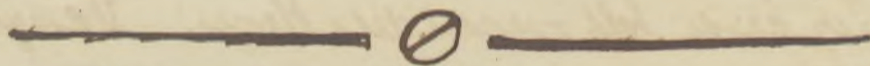
Moderen, der straks ved de fremmedes Indtræden kom ind ad en Dør fra Køkkenet med en Kaffe-kande og en Træske, brakte sig tilbage til Køkkenet og er just nu kommet tilbage.

Dora: med Moderen: Mor, Hein er syg, han har brækket Armeen!

Moderen: Herregud da. -- Hvil helser paa de fremmede. --- De vil nok drukke en Kop Kaffe.

Normonerne: Tak! . (vokster, da de er ubemærkede, Blikke med hinanden)

Moderen tager en Dør frem, som Dora lægger paa Bordet, mens Dora ivrigt indspjoger Amerikanerne om Hein, disse begynder at slaa om smart paa, at hvin heller maatte rejse over til ham, Men det kan vi altid tale nærmere om, lad os ikke begynde Deres Forældre med det Spjøgsmaal endnu."

15.

~~Et Par Dage efter.~~

~~Moderen, som er kommet til Dora's Dør for at~~

"Lad os brøste hende med et lille Brev."

- Gjennem det heilige Medlet -

a. Normonerne Værelse. Begge sidder ved et Bord, drikkende, hvortil de skal slutte det påbegyndte Brev til Dora. Ignatiüs skriver med venstre Haand Julius nikker bifaldende. Brevet sluttet --

Indvielsen af Brevet: --- rejst derfor kun med mine Venner over det Udsat, her er herligt at leve. Jeg har bedt dem betale den Rejse. Paa snarlig Gjengjæng. Den heilige Naval.

Ignatiüs: Og saa en Konvolut -- Nj ikke omdan en, den maas være amerikansk -- den der: ja den er god. (lukker Brevet og skriver uden paa. medens Julius pletter et amerikansk Frimærke af en gammel Konvolut giver det til Ignatiüs, der piløftic slængler ned Blyproppen.

Ignatiüs: Paa - Ferdig (de rejser sig tager Hat og forlader sig gaa)

b. Paa Landevejen. Mormonerne ventes Posten. De klygges lidt paa Brevet, men da de ses ham komme, skjules de det. Ignatius stikker Julius des

Ignatius: Er des ikke Brev i Dag.

Posten: Nej - ingenlind i Dag!

Ignatius: Det passer ikke. Des maa være Brev - Se efter!

Posten: aabner Tasken og tager Brevbunken op, mens Ignatius klygges med i Bunken stikker Julius Brevet til Dora i Postens Taske.

Ignatius: Nej des er nok ikke noget!

Posten: (vil klygges Bunken tillige i Tasken men opdager Brevet) How To's lidt her er jo et bit --- Naar: Hum: Naar: Ja des er ikke til Dem!

Faroel. (gaa videre)

Mormonerne gaa i midtsat Retning.

c. Paa Vejen inden for Forrauz: Posten kommer inde fra Gaarden og gaaer noget længere siggende efter Forvalteren, der endelig kommer ud fra Hegnet.

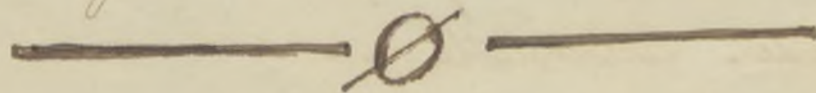
Forvalteren: Er des noget?

Posten: Ja i Dag er der ogsaa et styk. (Han ser sig lidt omkring, tager Brev-pakken frem og stikker Forvalteren Brevet, som Mormonerne mig har besørget i hans Taske.) Jeg havde helt overseet det i Morges! Værsgo!

Forvalteren: ~~Posten~~ Tak! ---- (noget urolig) Gaa, gaa gaa! Jeg synes Maren skal oppe ved Posten og hives ---

Posten: Jeg er Satens tristig

Forvalteren (roder i Vestelommen og giver ham en Dretekeddel) hvor efter hves gaa om Vej.)

16

Næste Dag.

I Haven foran Doras Hjem. Ignatius sidder paa Benken sammen med Dora og fortæller hende om Mads Herlighed. Han har opdaget at Dora ikke har paa Brevet og da han ser Posten for hjemadgaaende, springer han op, løber hen mod Lauzen og hidskælder Posten, der kommer ind i Haven.

Ignatius: Hvor er det Brev, jeg saa de havde til Dora i Gaaer??

Posten: (Wogt forjæmstet) Jeg - jeg havde ingen Brev!

Ignatius: De havde Brev til Sara -- Hvor er det; svar eller vi melder dem til Politiet

Posten: skelder mig! -- Na Herredag! -- Ja det er jo ogsaa rent galt.

Ignatius: (Røbe ham i Skaldere) Hvor er Brevet?

Posten: Forvalteren -- Forvalteren deroppe har faaet det....

Ignatius: Guds -- saa gaar vi to og til Forvalteren -- Farvel saa lenge Sara -- -- -- De skal nok faa Deres Brev --

Sara, der er meget bestyrtet over Postens Tilstaelse, lukker Laagen op og de gaende og ser hovedstyende efter dem.

b. Forvalterens Værelse. Forvalteren. Posten og Ignatius kommer ind. Forvalteren yderst febrilsk og ulykkelig

Ignatius: Hvor er de saa -- disse Breve?

Forvalteren: (nærmest og Skuffen) De melder mig vel det -- hva!

Ignatius: Nej -- Bare frem med Papperne -- Hurst!

Forvalteren: (aabner Skuffen røbe nogle Breve saaman og giver Mormonen det hele og til sidst Fotografiet af Hein

Ignatius: Uforskæmmede! -- Gaa begge uden for lidt og vent til jeg kalder (Posten og Forvalteren gaar ud)

Ignatius sætter sig ved Skrivebordet, sorterer hans Breve, slukker dem alle i sin Loungue indlagen det han selv har skrevet og saa Fotografiet af Hein, disse to dele lægger han i en Konvolut, aabner Døren og kalder ad Posten, der under Frygt og Bæven lover hurtigst at besørge Brevet til Sara.

c. Saras Værelse. Hun sidder med Breve og Fotografiet foran sig lykkeskonalende og glad. -- Kysser Fotografiet, læser Breve, røbe Fotografiet -- læser otte Breve

-- "rep derfor kün med mine Venner over til Utek, her er herligt at leve. Jeg har bedt dem betale den Rejse.

Paa smatly Gensyn. Den kære Hustru Harald"

Sara: Ja - jeg kommer - jeg kommer - jeg vil over til dig.

17. Heim i Amerika. Han har endt sine Studier
og skrives til Dora, at han snart vender hjem.

a. Heim. Dorels. Min Pensionats værelse. Paa hans Bord er det Regnings-, Boger
og Papire. Han sætter og skrives til Dora; slutter Brevet og giver
en Konvolut. skrives uden paa og vil stikke Brevet i, men folder
det alles ind, kaster et flygtigt Blik paa det. og noterer nogle paa
Ort paa sidste Sides. Fad.

b. Brevet's Ind. *og skriver i det*
Din hengivne Harald.

P.S. Husk nu, kære Dora, at min nye Adresse er Hotel Astor New York
~~Vi ses sikkert om en Maaned's Tid~~ men jeg kommer nok om ganske kort Tid.

a. Heim ringes paa en Tjener, foreslår Brevet og beder Tjeneren besøge det.

~~B.~~

18. Over Atlanten

Dora er vept med „Vennerne“.

a. Paa Advandredamprens Dek. Dora staar og betragter Bølgernes Spil
i hendes Østus, men noget længere i Bagr. ses Ignatius og Filippus, der
i et himmelhørdfuldt dampet Sprag taler om Forretningerne. Længst tilbage
bemærkes Petri og Jacobus i Samtale med en Del unge Bøyer. —

En af Skibets Officerer nærmer sig Dora, som rækker et Spørgsmaal til ham.

Officeren: Set der! Det er ^{til} Faldrebstappen. Frøken!

Dora: Ja saa! — Ja nu ser jeg jo ogsaa Trappen, som hængte der!

Officeren: Ja — ja ganske rigtig!

Ignatius: (puffer til Filippus) Hm! det er ikke heldigt det der! Gaa held
hen og

Filippus nikker og gaar hen og blander sig i Doras Samtale med Officeren

Petri og Jacobus kommer sandelig hen og sales med Ignatius; de gaar
forbi Dora og hen i Foggrunden

Petri: Nu har vi alle Kontrakterne i Orden (viser under Papirene frem)

Ignatius: (forsøger med et Lideblik efter Dora) Typ -!

Petri: Skylder Papirene igen, ses sig tilbage, og da han bemærker en
Herre er kommet i Tale med hans Pige, rettes han Ignatius Papire-
ne og gaar tilbage, medens Jacobus følger med Ignatius ned ad Trappen
til et andet Sted.

b. I Mormonernes Kåbjæ. Ignatius og ^{Jacobus} Julius træder ind. Ignatius sætter
sig straks og læser Papirene ud paa Bordet, ligger ^{Jacobus} Julius bag Plak

Ignatius: Man Loven ikke ^{skulle} ligge mellem alt dette her. -- Det lader
ikke til det - Har jeg monster stukket den i Lommen -- Nej --

Ja! -- ja her har vi den. Og Blanketten?

^{Jacobus} ~~Jacobus~~: Den er her!

Ignatius: Ja vel - Tak --- Typ! De har vi dem; stik hellere
af.

^{Jacobus} ~~Jacobus~~: Forlader Kåbjæen og møder i Døren Dora og Julius, der træder
ind.

(Indskud)

C Tekst. Indvandriingsloven. -- Enhver Emigrant maa ved sin
Landsregning i U. S. A. mindst være i Besiddelse af 10 Dollars.

(Kåbjæen)

Ignatius, visende Dora Loven. : Jo ser De Frøken, man maa
jo have Papperne i Orden. Jeg beder Dem i al Kærlighed bemærke
denne lille Paragraf ..

Dora besende: " Enhver Emigrant maa ved sin
Landsregning i U. S. A. mindst være i Besiddelse af 100 Dollars."

Dora: Hundrede Dollars. Jeg har nok Hundre Dollars (ser i sin
Portemonni) Jeg har kun 20 Dollars. - Hvad skal vi dog gøre!

Ignatius (beroligende) Gør intet - Gør intet Frøken, vi kan jo
laane Dem disse Penge. --- Se her: Vær saa god! (tager Papir frem)

Dora: Nej, nej! det kan jeg vist ikke lade imod.

Julius: Vist kan de saa - de laaner jo kun Pengene.

Ignatius: Ja. De laaner jo kun Pengene, og de vil maaske for en Orden Skyld give os en Kvittering for disse. -- Tak dem blot - Versaagod Frøken.

Dora (idet hun tager Pengene): Ja ja de. Heri maa jo betale dem.

Ignatius: Se her er altsaa! hm! altsaa: Papiret. Kvitteringen vi talte om. - blot Navnet der, Frøken, deres Navn der. . . . Ja de kan se des saar. Reperenzy 85 Dollars og saa disse her 100 Dollars.

Dora: Ja det er altsammen rigtig -- hvor skal jeg skrive?

Ignatius: Tak blot des -- der Frøken! - Det ga -- ja! -- Tak.

Dora: skriver under. -- Er det godt.

Ignatius: Aldeles rigtig - Tak (tager Papiret) Gaa de saa kun og syen og trak frisk Luft. . . . Her er jo meget kvælnet herinde.

Men Julius og Dora forlade Kaffeeen betragter Ignatius Papiret med en veldilfreds Mine. (Se Brevet i Appendix 29)

og folder det ind saa man ser at Dora har understrevet mere end hun har set

19. En stem Overtaskelse

a. Hotel Astor New York. Bagagehallen (Port). Heri staaer og taler med et Par af Hotellens Drøgere, som er i Færd med at læsse hans Bagage paa en Vogn. Heri udleverer dem nogle Marker som bunder paa hans Kuffet og Kuffetter.

b.

United States.
Mr. Harold Hein
Bygningingenior
Hotel Føhst
Copen haagen

a. En Pisto kommer og bringer Hein et Telegram, just som Drøgerne skal stige til Vognen og køre med Bagagen.

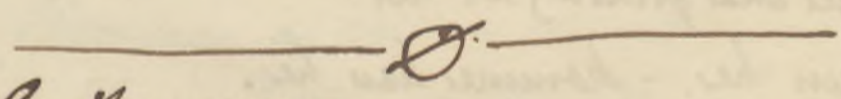
c. Telegrammet: „Modtaget Deres Brev. Dora borthit af Mormonernes der fortalte De har sig i Utah.“

Hendes Fader

Hein : er segnerdij - staves forsvaret paa Telegrammet, vender det, staves sig igennem det. grubler; men faaer saa en rask Bestaetning. Dragerne, der juust nu kører afsted fra Telestaten: „Hop - Hop. Vent lidt -- jeg maa undersøge Rejsen. -- -- Se her! (Drageren springer af Vognen) Se her, disse to Kuffetter og Kasser maa i Garderoben og den Kuffet der -- den der, maa jeg have med mig. Ris Chertzet og - Nys Marke! (faaer et sekund og skover sig Altsaa)

Chr. Harald Hein.
Salt Lake City
Utah.

Dragerne læser Bagagen af Vognen igennem, forsynes den med store Garderobe Numre og læder kan den ommærkede Kuffet blive paa Vognen. Hein er imidlertid fulgt af Pileloven gaaet ind paa Hotellet, hvorfra han ganske kort efter kommer tilbage med sit Repetøj klar til Afrejse. Dragerne peger paa hans afleste Bagage og giver ham Kontrolnumre. Hein stikker dem en Drukbestilling, og lader dem rettidigt vae paa Banen med hans Kuffet. og folades med hvidt Skind Hotellet.

20

Hos Mormonerne

Ved sin Ankomst til Salt Lake City bliver Dora indført i en fornem Mormon Hus.

Graham Wring's Kontor. Tungt malet klodet Kontormobler. Paa Væggen Skildrerne og Billeder af berømte Mormoner (1 med 3 Korer - 1 med 2 osv.) endvidere ses en Boghyld med en chaugde tykke Böger. Ved Skrivebordet sidder en ældre vindblot Herre og fire Böger. Graham Wring, en chand paa 48 a 50 Aar med pragtfuld sort Løket Haar og store kløftet Pæer, staaer ved Siden og paa peger nogle Ting, som skal undersøges: Bögerne. -- En Tynes træder ind og mælder Ignatius Ankomst. - Et lille Vink af Ignatius træder ind fra

Modtagelsesoverbælt (venstre) og huses bydeligt af Graham.

Graham : Og Udbyttet var jo godt.

Ignatius : Ja jeg mener det.

Graham : Ja rigtig tilfredsstillende. Jo hvin som skal bo her, desude

Ignatius : Ja hvin venter derude ... men her er Papirerne.

Graham : Det er sandt - ja Papirerne --- Tak. - (kaster disse hen til Ignatius)

Lad os saa se Engelen. --- (De gaar ud i Modtagelsesoverbælt)

lv. Modtagelsesoverbælt. Fint og elegant. Dora slaas iført Rejseøj
s: Lambale med Cherry, Graham Wriings, Datter, som er iført en strand-
siddende Dragt, der fremhæver hendes uydannelse og smukke Figur.
Det kubes med at forstaa hinanden

Dora : Hei - Hei min Forlovede.

Merry : Jeg forstaaer ikke rigtig

Dora : (peger paa Ringfyngen) Min Forlovede!

Merry : Ja saa. De er forlovet.!

Graham og Ignatius træder ind (fra Højre) fra Kontoret.

Graham : smilende hilsende: Naa: det er saa Froken Dora:

Dora : hilsende. Ja.

Graham : Du da skal forelsket bo her

Dora : Er Hei her. - kommer hun her.

Graham : Na Merry, vis den unge Dame og paa hendes Værelse.

Merry : Ja. --- ~~hvin~~

Graham : Nu skal min Datter vise Dem, hvor De skal bo.

Graham og Ignatius gaar (ad Døren) til Venstre medens Merry og Dora efterfølges
af Engelen med Rejseøjtes gaar ind af Baggrunds døren.

21. Noogle Dage efter

Proselytunderveining

Dora forkaster Læren om Flerkoneriet og aner Uraad.

Proselytstuen hos Graham Wring. Ved et langt og temmeligt bredt Bord sidder en Del unge Piger paa hver Side. For Bordenden præsiderer Graham Wring, ved hans Side men lidt længere tilbage sidder en anden fornem Mormon. Dora sidder længst i Forgrunden (med Ryggen til Venstre) Graham læser og prædiker, foran sig en Aftak Bog og et lille Blad Papiir til Noteringer.

Graham: -- og ret snart skal I møde den store Daab i Mormons hellyge Tempel og besydes af Mand. - Og det maa I vide unge Kvinder som stonde hid mod Saligheden, at Tusindesriget kun er for de udvalgte, for de besydede; deri ligger Mormons store Hemmelighed. Ingen Kvinde kan --- ikke een - kan faa Del i det gyldne Paradis - i Saligheden - i Guddommen - uden hun er besydet af en Mand. Men der er flere - langt flere Kvinders end Mand og derfor maa en Mand besyde mere end en Kvinde. eller een Mand maa have flere Hustruer og ---

Dora: Sprang op. heftig med et Glæde: Bodes: Nej, Nej? det er Løgn altsammen. Hvor er min Kæreste? Hvor er Heim? Jey vil bort herfra!!

Graham (næsten skældende og Stræng) Rolig Kvinde. Ingen sprodske Tale her. Lad dig og hør det i Underdanighed og Lydselighed!

Dora (kækt) Aldrig - Nej - aldrig! Hvor er Heim?? Gaa!

Graham: Ti!!! (ringes ^{med et glas} ~~med et~~ Klokke for hentyde med fra Løffel)

Den anden Mormon nærmer sig Dora og vil med slette og blide Ord tale hende til Rette; men Dora afvæer ham haanligt, imidlertid er Tjeneren kommen (fra Venstre)

Graham: Gaa ned den Kvinde op og lad hendes Sind komme i Ro

Dora: Jey spørger: Hvor er den Mand, I sagde var her (Spejler paa ^{et Forsøg} hende) ^{et Forsøg} Hvor er min Føderede --- Ikke blandt jer!!!!

Graham: Gaa! - Fk hende op!

Dora: Nej! Jeg vil ikke være i dette Hus mere.

Graham: (hvistet nogle Ord til Tjeneren, medens den anden Mormon igen forsøger at tale Dora til rette. Blandt de övrigt Pige's sprosen vis Urr og i Lina's gruppe diskuteres, saa kommer Tjeneren, der af Graham er sendt ind i Litteraturselskabets med et Papir, som Graham foresætter Dora)

Graham: Se her Frøken!

Dora: haanlyt besende:

"Jeg underskrev, der frivilligt er rejsk med Mormonagerne
til Utah, erklæret herved at ville rette mig efter alle deres Love.

(Ombygnings)

Jeg underskrev Dora Linn, der har modtaget 185 Dollars
af Statsagent Ignatius Orr erklæret herved ikke at ville forlade Staten
for jeg har tilbagebetalt alt. Dora Linn

(Ombygnings)

Dora. mere forkomlet: Nej det gælder ikke - - - Heen betaler go!

Graham: Hvor er Klein! Hvor er den Sleere! Slutken af et (pejer paa Fotografen)
Fyren - Fejjet!

Dora: Rejs! Rejs! Rejs! - - - Na Gud hvad er alt dette!

(sætter sig fegge Arme paa Borden og holder Hovedet tungt mod disse)

Graham (overlyen) Gaa nu lidt! Vi kan ikke have al denne vedblive
Forskyndelse i disse hellige Times (giver Tjeneren et Vink, der hvistet nogle
Ord til Dora, der rejser sig og forer ham ind mens Graham med Værdighed fortsætter
Undervisningen, strængt sende gaa der, der ikke lystet med fuld Opmarksomhed
til hans Røst. — — —

b. Doras Værelse. Dora træder ind efterfulgt af Tjeneren, der straks
gaa tilbage. Doras Linn er i Opris, og hun fremtager sit Overtøj
med febrilsk Hastighed, og næsten blidvis klæder hun sig paa til
sporenstrængs at forlade Huset. - Kun medlagende en lille Taske
slæp hun ind og vider med ad Trappen til

c. Den store Entree. Men her stander hun af Postieren

Posten: De er uden Ledagselse?

Sora: „Jeg vil ind!“

Portier: Vil! Han! Kan ikke lade sig gibe!

Sora: (Tager i Døren, men den er låst)

Portier: Ja værsgod! men her er Nøglen!

Sora: Ja luk mig ind! Hør De!

Portier: Det kan jeg ikke gibe. De maa gaa op igennem.

(Det ringes fra Døren)

Portier åbner forsigtig Døren holdende den påtrængende Sora tilbage. Cherry
bræder ind og Døren låses straks.

Sora: Ja Cherry! Cherry! Hjælp mig ind!

Merry: (ser sig forskrækket omkring) Det kan jeg ikke - Typ. Det kan jeg
ikke. Jeg kan ikke! Tjys, følg med. - Gaa endelig med! Kom
herude. - Kom. (lyder tyverens Taushed og der med Sora op ad Trappen)

22. „Hvor ligger Tabernaklet?“

Skulle: 1. Et.
UTAH BANK OFFICE
BAR OF PACIFIC.

Paa Gaden i Salt Lake City. Hein er lige kommet fra Banen og
spørger en Forbipasserende: Vær saa venlig at sige mig „Hvor ligger
Tabernaklet?“

Adspurgte: Lige frem. Siv. Til Højre, ad første Gade, og saa frem ad
Anden Gade, saa ser De straks den store Bygning (med
en Haandbevægelse tegnende Bygn. hvide Tag.)

Hein: Tak! — — Mange Tak. (gaa videre)

23. Dora og Mormonens Datter Cherry
bliver indimod Venner

Doras Værelse. Dora og Cherry sidder i fotostyret, samtale. Dora
har læst Overtøjet og sidder nu og fortæller Cherry sin Livshistorie
nu og da pleyede paa Heens Fotografier { "Der gik Dage og der gik Maanedes, men der kom
ingen Brev, saa var det disse 2 Mand kom og fortælle
han var herovre. Han var jeg. Han vilde have mig her."

Cherry (læsende Fotografiet) Nej, nej! Bestemt nej, han har ikke
været her. - Jeg har ikke set ham.

Dora: Saa det er Bedrag allsammen. Troer De virkelig paa den
Lerdam?

Cherry (effesænkssom) Jeg ved det ikke. Min Mor var ulykkelig, det ved jeg da,
hun var ogsaa dansk.

Dora: Hjælp mig dog herfra. - Hjælp mig kære Cherry.

Cherry: Jeg formaar saa lidt, saa lidt.

Dora: Saa kunde jeg flyve langt langt herfra. - - -

Cherry: Jeg skal gøre for dig alt hvad jeg kan. For jeg tror, det er
meget Fejl i vor Religion. - - - Tys. (nærmer sig Dora)

(Tyneren træder ind med et Kød og gaar straks)

Cherry: det har modtaget det læser det og viser ligegyldigt Dora det.

"Den store Daabsfest finder Sted i Morgen i Templet."

J. W. r.

Dora: Jeg vil ikke med.

Merry: Tys! Jo! - ja. Saa med. Maaske du de fra kan flyve ind

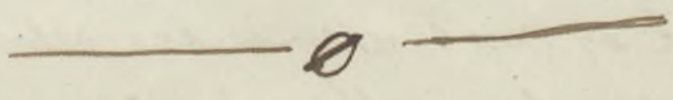
Dora: Saa ja! ja. du har ret.

Merry: Tys. - - - Alt her er lutter Gørem!

24. Heiri tager Ophold paa et Hotel
over for Mormonernes Tempel.

Hoteldirektøren Heiri træder ind fulgt af en tjener, der straks gaar igennem.
Heiri gaar straks til Vinduet i Baggrunden, trækker Gardinet to Fæd
og betragter nøje det store Mormontempel. Længt i Baggrunden
skimtes Fabernaklet.. Han nikker veltilfreds og mener herfra at
skulle finde den Dora. Det banker. En Hoteldirektør bringer Heiri Kuffert
og gaar straks igen. - Heiri gaar atter til Vinduet, ser lidt ind
fruntagne sin Kikkert.

25. Den store Gaabefest

^{Se Illustration}
Det indre af Mormonernes Tempel - - - I Baggrunden haves der det store
Orgel med alle sine blanke Rør, fraan hvilket det store kvindelige Sangkor
har Sæde. Hvad der er inde denne Sangorbalkon er helt skjult af
den store Døbefont, der bæres af 12 Guldkalve. Selv Fonten er af Messing
og Guld. Paa hver Side haves der Søjler med Kobberslange og oven
paa disse Søjler er en stor Buellampe. Til Venstre for Fonten findes en lirkantet
Kahognstøppe med gyldne Gelændere og til „Broen“ der strækker sig fraan
Orgelbalkonen og fra hvilket løppebælte Trappesafsatsen føres ned til Fonten,
hvis overste Kant er saa bred at et Menneske let kan staa der. Paa Fonten
nassen oppe ved Kanten er „Kælderne“, Hullet hvorfra Fontens Vand strømer
ind i en Kanal der saam en gylden Rør ligger om Fonten. Neden for
Trappen findes Kandelstøben i Form af 7 armede Gulddyrstøtte, og
i Forgrunden ind for disse findes Døren ind til Sakristiet, hvor de Kvin-
der, som gaar over til Mormontemplet afklædes og afklædes sig „Løst“
Paa modsatte Side (til Højre) findes en Smalering af Røgeffer-
alteret, der i hvert Hjørne bærer Gulddyrstøtte bærende en Vaktel (Fugl)
En Trappe (usynlig) bærer sig op til denne Forhøjning, ~~den~~ som

Kvunderne stige ned paa Fonten. Præsten paa "Brentoffers" rækker i dette Øjeblik Tavlen i Værel. Kvunderne udstrækker hige Arm mod denne og sænkes alle i Armen. Ypperstepræsten lægger sin Haanden paa hves enkelt Kvindes Skulder ~~og~~ de kvinderne styrtes sig i Bassinet. Et Sekund er de skyldige af Vandet Ypperstepræsten strækkes begge Arme ud over Fonten og Præsten paa Røjsseralters knuser Tavlen mod en Klippeblok foran Fonten. Mens Ypperstepræsten gaa ned paa Plads, stige Kvunderne op af Vandet og gaar langsomt i deres vaade Drag, des graecist slutte til Kæppen, tilbage til Sakristiet, alvorly og med sønket Blik. Sora har set hele Ceremonien, og da denne nu er forbi, rejer alle sig.

Graham Waring (til Sora) Synes du saa ikke, det er en pragtfuld og stemningsfuld Højtidelighed at blive indvies i Pusandens sprog.

Sora: Nej!

Graham Waring Sine Gjine taler spodske.

Sora: Ja jeg vil godt faa al denne Komedie

Graham Waring: Typ: Adlyd Lovens unge Tjæ, at du ikke hængsleres det Tempelstraffu. (de gaa ud til Høje)

L. Heins Værelse. Her sidder og skriver i Næheden af Vinduet

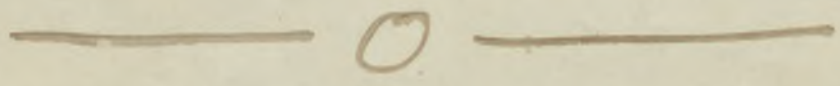
" Kære Sora! Skulle jeg være saa lykkelig at træffe dig og give dig dette Brev, anstedt dig da som sigt.

Fosleden blev en sng Kvinde firt fra Templet herover. paa Hotellet og ~~Sin Hotel~~.....

*kom indledt
M*

Han ser igen ud af Vinduet og springer op, griber Kikkerten:

"Ja det er hende! Ved Gud det er Sora!! (giver Brevet og iler ud!

26. For sent.

Par Gaden udenfor Hotellet. Hein kommer ud fra Hotellets Port, men
just som han vil over Gaden kører Automobil med Graham Wrony
hans Hustru (N° 2) og Datter samt Sora lige forbi. Hein ser Sora
der et Par Øjeblik efter; men græber saa resolut en Blyant og
noterer Bilets Nummer og paa Brevet, han endnu ligger med i
Haanden. Han tørrer Sveden af om Panden og gaar noget Rørdig
videre ad Gaden, men møder straks efter en Billist; der slamber
for at efterse sin Vogn.

Hein: De kendes vel ikke, hvem der er i Besiddelse af Automobil
(pige paa Konvolutten) 1346

Chaufføren: Nej - det gør jeg ikke

Hein: Ja undskyld (med gaa)

Chauff.: Be'er ihen Nov! Jo vent lidt, Sir. Jeg har jo en
Nummerbog hos mig, kommer jeg i Tanker om (trekke
en Bog frem) Hvad Nummer var det De sagde?

Hein (visende Papest) 1346. . - (De ser efter i Bogen)

Hein: Tak - Det! He har vi det! Det er da jo 1346

Chauff.: 1346. Graham Wrony

(Tegelmærke)

1345.	E. van. Haven	Golden Street 147.
1346.	Graham Wrony	Young Street 112
1347.	Thomas Blech	Lakevej 6.

Hein noterende Adressen: Mange Tak! Tak! Farvel! (gaa.)

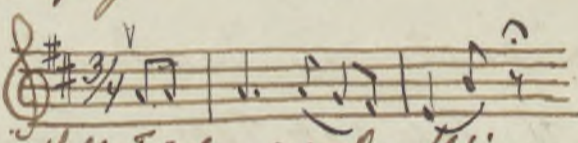
u. Doras Værelse. Merry kommer ind med et stort Album

Merry: Her skal Du se, hvem jeg holder af. (blader: alb) Se -- er han ikke sød?

Dora: Han er smukt!

Merry: Ja, jeg kan kysse ham. --- Det er min chode, som døde i Fyr; hun var uljkelig. --- Det er -- en Officer -- han har givet Kai til mig -- naa da da --

b. Uden for Grahames Womps Hus. Hein gaaer paa den modsatte Side og skæver op mod Vinduerne; men er meget forsigtig. Da han føler sig bemærket, tager han et Baandmaat op af Lommen og giver det Udseende af som om han har travlt med Opmaaling af Bygning og Fortov'ete. Han hyppigt riller han Blotket med Bygningen over for; han spekulerer lidt men begynder saa at fløjte en dansk Melodi, han vet Dora ofte har sunget.

(Tekstintskud)
Lille Fugl mit Li Du fløjen

Sett om enkelte forbypasserende til a: et Par unge smukke Damer synes, det er underligt, at den pante Herre saadan fløjte, skænkes de fleste det ikke nogen Tanke.

a. Doras Værelse Merry: Heude der --- og heude --- og heude. det er mine Kusines

Dora: Nej ikke en sød lille Dreng!

Merry: Ja. det er min Broder --- men med Faders anden Kone.

Dora: (hører de heude Jones og lytter mere og mere opmærksomt.

Merry: (bladende: Albumet) Nu er det vist ik...

Dora: Tys! --- Ja! --- det er ---! det maa være ---!
(Alle til Vinduet - strækker Armene frem) --- Hein ---!

Merry: Tys, Tys! For Guds Skyld stille! Lad ingen møde noget. (Han giver Tysen til Hein, et han skal være forsigtig)

38.

Dora (nesten omfavnende Merry) Na cherrij det er ham. Det er jo ham
det er sandt. Na cherrij -- -- Jeg maa ned til ham. --

cherrij: Forsygt Dora! Forsygt!

Dora! (venter ved Vinduet)

Paa Gaden. Stein i sidste Lundsbevegelse, men bekræftende sig af
yderste Evne. Feltsk i mange af sine Bevejelser; stilles sig af
gode Noteringer seende nu og da paa Basismættet, hvor Vekluuger
ligger paa Forlovet. (For at give alle Målelighed, kan et par Drenge
nyopprøyt se til)

Doras Varelse: cherrij sidder og skriver. Dora ser til, men løber
igen til Vinduet

Merry: Vær endelig forsigtig, hvor du -- -- Se nu her -- !

Dora læser det lille Brev.

"Sorg for Jernbanebillet. Jeg kommer
i Bil til Banegården. Kl 7. Vær forsigtig
og gaa straks. Din Dora!"

Dora: Na Merry! Tak, Tak, Tak! Trods du det gaa. Hvor elskede
Merry

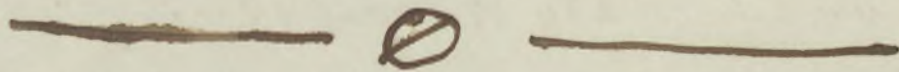
cherrij: Tys -- -- Nu maa du være rolig og bekræftet. Nu skal jeg
arbejde. Nej nej nej! Skriv hen til Vinduet.

(~~Hun græder en Ten (garnulle) og slukker Brevet i Hullet.~~)

Dora: Skal jeg prøve det net (Læg Brevet og læg sammen)

Merry: Nej nej! Se her! (Hun græder en Ten (garnulle) og slukker
Brevet i Hullet, nærmer sig hurtigt Vinduet og koster det ud.)

Paa Gaden^{*)} Tinen falder ned ved Stein. Han ^{læser} ~~græder~~ den, læser
Brevet og gaa ned hastigt Kross bort.

*) De mange Skiftninger i denne Uddeling er absolut nødvendigt for at give det hele Spænding og Fart.

a. Graham Womps Kontor . Graham sidder med et Par Venner og nyder deres Liges
smiles en liden Passion

Merry kommer og legger kelens Armen paa Faderens Skulder og beder
om „at maatte kose i: Bil ud til Gartnerierne ved Løin efter friske
Blomster. Min har Hovedpine og trænger til frisk Luft.

Graham: Ja — det maa du saa. men gerne „Merry“ . Det kan
du jo godt. . Nu skal jeg bede Chaufføren gøre Bilen i Stand.
(Han ringer sig og ringer paa Hæstelefonen og taler)

b. En Kone af Folkeshulen . Chaufføren og Skuffingens staa og taler sammen
Telefonen ringer. Chaufføren hører efter. og tager med Ordene fra
Graham Womps. Stikker ringer af og løber ud udhyldende:
„ Ud at kør for Frøkenen !

c. Doras Værelse . Dora er travlt beskæftiget med at pakke sine
Ting sammen.

Merry kommer (Paa Armen har hun et Automobilstyrt og i Haanden
sin Hat) : Laa mi maa det handles. — — — Nej nej, alt det
Repetitj kan du ikke have med — — — Se her : Toj Klædeska det.
Paa det vigtigste deri — — — — Ja saadan. Se blot, det kan
være meget! Med med det, og det! — Det gaar ogsaa. Laa-
get paa. Nu Baandet omkring! Skvadet! — Laa!

Dora : Se jeg er ogsaa nervøs.

Merry : Det gaar ellsammen godt; men du maa være rolig.

Dora : Ja ja ja! Jeg vil være rolig — — Bare det lykkes!

Merry : (rækker Dora Blyant og Papi) Skriv et lille Brev. Se her
er Blyanten. Jy deklarer!

Dora : skriver „ Undskyld jeg stjal deres Hat og Overtøj
Men jeg maatte flygte. Dora

Merry : Tak! Ellers paa jeg forjæden .

40

Dora: Tak for alt godt chery! Ewig Tak!

Merry: Tak selv Dora! -- So nu lægges jeg Tøjlet paa og gaae først ned. Hold dig saa paa (Et Automobilhorn ludes) Tjjs! (Løber ad vinduet) Bilen holdes for Døren. Nu af Sten -- Jeg først. Vent mi! chery var endelig rødt.

c. Chery Overstog og Hal paa og med et Par store Automobilbriller og Hatteaan i Haanden stes chery med ad Trappen og ud i den store

d. Entre. Porten aabnes Døren, og gennem den aabne Dør

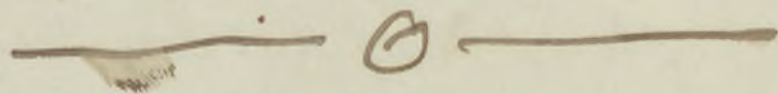
ses chery give Chauprien Bested om et Krie (til Bauen). ^{Thun sætter} ~~Brillerne paa og~~ stige med det ene Ben op i Bilen, men lader da som hun har glemt noget og faaer ned og op ad Trappen til

Doras Værelse. I Hus og Hush. faaer Dora Overstog. Hat og Briller paa, et lysteligt Haandtryk og et Kys, en kort Instruksion, og Dora faaer ned ad Trappen gennem

d.2. Entre og ind og op i Bilen, der straks kører.

Doras Værelse. Merry staaer ved Vinduet, se spendt efter Bilen og kaster sig da paa en Stol. vemodig holdende Hovedet i Armen paa Bordet.

e. Udvalg Jernbanestationen. Hein staaer ventende og vekslet ved Indgangen til Vestibulen. Flere Drosker og Biler afletter Rejsende og endelig kommer Bilen med Dora. chery om Halle-loke i Haanden er hun hurtigt og med og med faaer Spring heene hos Hein, der straks staaer kendt hende. Han lægger Brillerne af men praabjæder ham Forsyngt og glædestraalende for sønner Parret i Hengden. (Løber ud paa Perronen)

29. Hjem til Danmark.

41

a. Paa Landevejen uden for et Hus i Nærheden af Doras Hjem. En Kiomand er i Færd
med at reise Grøften op, da et Telegrafbud kommer Cykelende.

Telegrafbudet (springs af Cyklen) Er det ikke Veymand Lunt.

Manden: Nej: Lunt bor der heime (pejer)

Telegrafbudet: Naa: Naa giv ham det, ja saa maa jeg nok videre fort (cykler videre)

b. Huen i Doras Hjem. Faderen sidder med Avisen og Moderen
strukker. Begge har et alvorligt bekymret Udtryk. --- Faderen lægger

Brillerne og samfoder Avisen — saa banker det paa Døren — Ind træder

Telegrafbudet: God'Dag. — Telegram fra Amerika!

Moderen: (repende sig) Fra Amerika!:

Faderen: des har faaet Telegrammet. sætter Brillerne paa. Telegrafbudet

gaa. og Moderen stiller sig ved Siden af Faderen. og saa læser de.

MARCONI TELEGRAM.

„HELLIG OLAV.“

Alt er godt. Heiv og jeg er paa Rejsen hjem

til Eder og vi er bleven viet herom Bord

paa Skibet. Eder Dora.

Faderen: Aa Gudskelov da — Aa Gudskelov.

Moderen: Tak vor Herre i Himmelen. Tak Tak Tak!

Faderen: Jeg maa hem at fortælle Hjulmandens det. --- Det var
rigsignok et deylig Budskab, hvad lille Mor (kysse hende)

Moderen: (lorende en Taare ned) --- loende. Ja det skal det!

Det skal det ja saa lykkelig

Uden for Proprietærgaarden Lovian. Maren & halvepig og Clairs Forvalter
slaa og tales sammen. Maren mæner brethullet forfalden Barnevogn
hvorde i en Iux & bunden en lill forpustet Proletarhånd. Farret nærmer
sig slentrende Forgrunden, da en Landdauk kommer kriude med
Doras Forældre, Hein og Dora, som lever sig kodely op til sin Mund. --

Forvalteren hilser og ser langt og forstjeldelig efter Forstøjet
Maren: Gaa Clair, saa - glo ikke saa meget (brettes i ham)
Kom saa med hjem -- Koi Vognen lidt. Jeger trat. - Man
skal vi saa se at komme af Sted.

Clair: Fattens Osse! (Lager fat og skyder Barnevognen foran sig mens Maren
hinder med.) -- Landdauken (i Bagg) røvnz ind ~~for~~ i Vognen
Post.

Fekst indskind: Salig er kun Kærlighed mellem
een Mand og een Kvinde

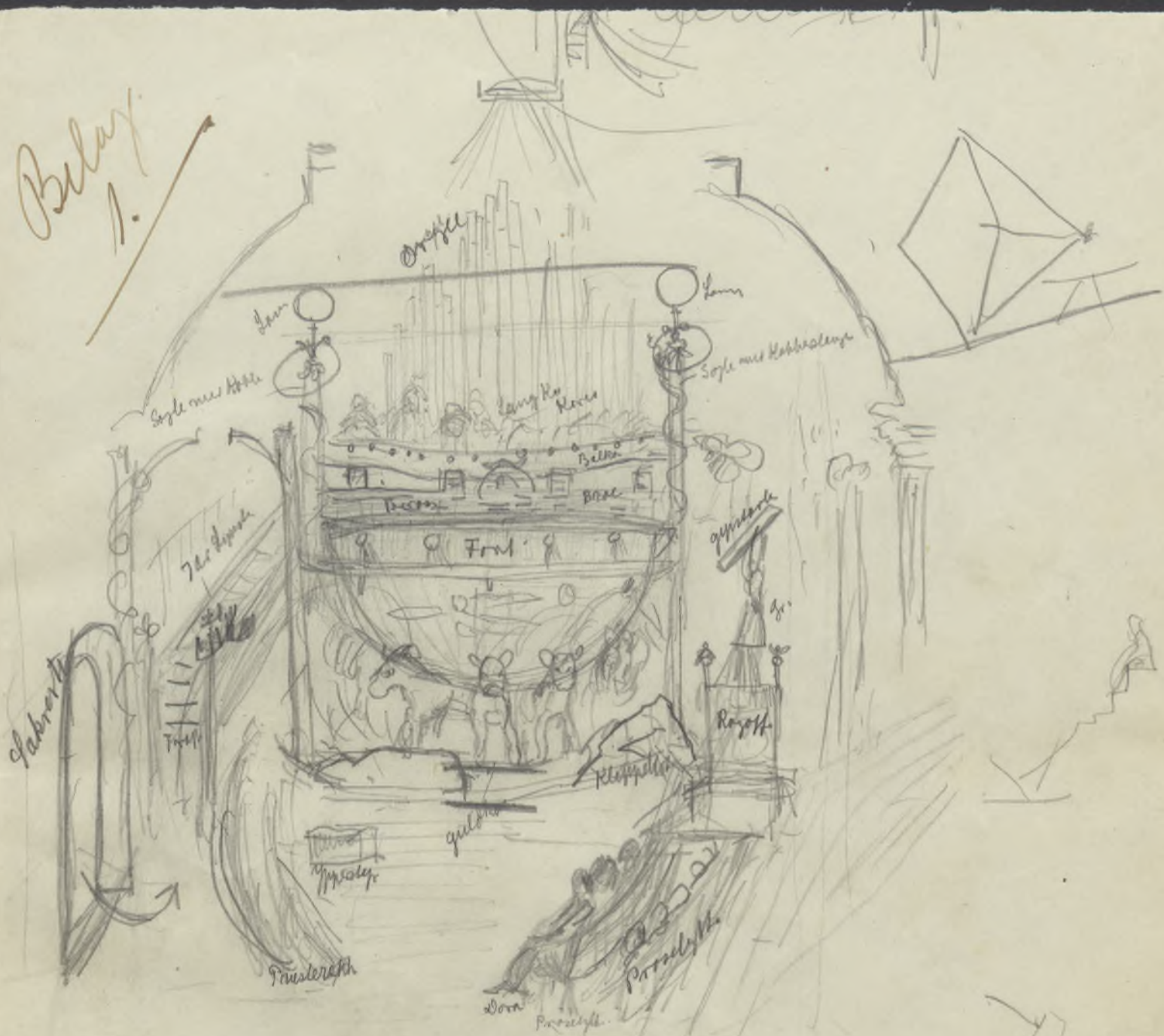
Slutning

Haven ved Aftenis. Seter esphen og inde paa Herregaarden. } Bagg
den straalende Balsal gaar Dansen; men under Lovets Haug.
omfavner Hein sin unge Kistru og trykker et brændende Kys
paa hendes. Løber: "Salig er kun Kærlighed mellem een Mand og
een Kvinde". Og langsomt skrider de op ad Gangen op til Festen
og Lyene.

Skrevet 7/7 1881.

Marius Klausen

Belaj
1.

Tempel

Bell Marmorene
Rohr

Bilag
2

Samtlige Tekster, Breve og Tekstunderskud
til Mormonernes Rov.

1) Tekst

Søndag i Landsbyen
To Bøjlere

2) Tekst

Doras Kærlighed.

3)

Brev.

Kære Dora.

Du er bleven over stor paa det, siden Du blev Hus-
holdningspige paa Lovang. Du er ju dog kun en
Ungmandsdatter. Jeg ved godt, Du blev gal over jeg
drak Spiritus, men jeg har ikke smagt en Draave
de sidste 3 Uger af bare Sorg og Græmelse. Det var
ham Ingeniøren, der lavede Jernbanbroen, der har sat
Dig i fornemme Fornemmelser. O Dyr forandret din
Tanke. Den trælle til Joden elskede Claus

4)

Brev.

Vi passer ikke sammen Claus, Du er
jo ogsaa fuldvæl med Marren Halkefuge.

5) Tekst

Doras Hjem.

6) Tekst

En uheldig Rival

7) Tekst.

Noogle Dage efter
- - Et Telegramm.

8) Telegrammunderskud.

Bygningsingeniør Klein

Pengene bevidst til Ders Indrejsse til Amerika
Othosen

9) Tekst

Paa Herregaarden Lovang

10) Tekst

Mormonpredikanten

11) Brev

MORMON-MISSIONEN
SKANDINAVISKE AFD.

Kustiana den 14de Juli

Kære Apostle for Mormon.

Hvornær jeg at være i Eders Egn i næste Aars Tid og ventet
at I har gode Oplysninger til mig. I men kan også her det Norge
jeg har mange Oplysninger til jer og her kan sendes mange
nye Brochyrer.

Ignatius L. Olsson.

12) Tekst

Proprietærens Fødselsdag

Hein er rept. Dora er endnu paa Gaarden.

13) Tekst

Forvalteren, der har hjulpen Landposten over en
kriminal Pengesvindel, bides denne udleveret
sig alle de Breve der kommer fra Amerika til Dora.

14) Tekst

Senere

Dora er nu for bestandig hjemme hos Foreldrene.
Man ventte forholdsvis Brev fra Heim

15) Tekst

Forenden deres Botsige gave Mormonpredikant-
terne deres nyankomne Koles Oplysninger om deres Biceps

16) Tekst

Et Brev.

17) Brevoptag

Og, kære Dora, af det sidste Brev, der jeg at Du heller ikke
har modtaget mit aller sidste Brev. Jeg forstod det ikke.
Min nye Adresse er fra i Sjælland - Bülking, Golden Bloch 77
Chi de go. De bedste Hilsener sendes dig fra den længste
fulde Harald Heim

18) Tekst

Hjertesorg.

19) Tekst.

Under Foregivende af at være Dansk Amerikaner
brunger Mormonerne Sora en Hilsen fra Heim, som
de fortælle er syg og bor i Utah.

20) Tekst

"Lad os brøste hende med et lille Brev"
- Gjennemskillede Middel -

21) Brevskrivning
(dansk)

- - - rejst derfor kun med mine Venner over
til Utah, her er herligt at leve. Jeg har lidt dem
betale din Rejse. Paa onsdag Gudsdag
Den hengivne Harald.

22) Tekst

Næste Dag.

23) Tekst.

Heim i Amerika. Han har endt om Stæder
og skrives til Sora at han snart vender hjem.

24) Brevskrivning

Den hengivne Harald

24. Husk nu min nye Adresse Hotel Astor New York
men jeg kommer nok om ganske kort Tid.

25) Tekst

Over Atlanten
Sora er rejst med Vennerne.

26) Tekstindskrift
type

Indvandranselov. -- Enhver Emigrant maa
ved sin Landstigning i U S et, mindst være i Besiddelse
af 10 Dollars.

27) Tekstindskrift

- - - Enhver Emigrant maa ved sin Land-
stigning i U S et mindst være i Besiddelse af
100 Dollars.

28) Tekst.

En stem Overraskelse,

29) Merke

1863 United States
O 44 Harald Heim
Home Show
Caplanagen.

Mr Harald Heim
O
Salt Lake City
Utah.

Telegram: *Chutaget Sora's Brev. Sora borst af
Mormonerne, der fortælle de laa sig i Utah
dendso Fader.*

Telegram:

280)

(Gjennemskrivning)

30) Tekst

Hos Mormonerne
ved om Ankens og Søst Lene Leds bliver
Dora indført i en fremmed Mormons Hus

31) Tekst

Nogle Dage efter -
- Prædikeundervisning -
Dora fortæller Karen om Flekoneri og andre Uraad.

32) Tekst
(Løst)

Jeg undtegnede, det forvilligt accepteret med Mormonagealene
det Uraad, og klarede herved at ville rette mig efter alle deres Lovs
Jeg undtegnede Dora Linds, der her modtoges 185 Dollars
af Kaptajn Ignatius Ohn og klarede herved at ville forlade
Haven for mig her tilbagebetalt alt
Dora Linds

Omløbsplaner

33) Tekst.

Hvor ligger Tabernaklet ?

34) Tekst

Dora og Mormons Datter bliver
indførte i Haven.

35) Tekst.

Heri dages Ophold paa et Hotel
over for Mormons Tempel.

36) Tekst

Den store Daabefest

37) Brev

Kære Dora. Skulde jeg var saa lykkelig at bryde
dig og give dig dette Brev anstede dig da som
sag. Følelsen blev en ny Kunde for fra Tempel
herover paa Hotellet og

} Kan udtale
M.

38) Tekst

For sent.

39) Tekstutskrift
Tungt

1345 G. van Haren Golden Street 117

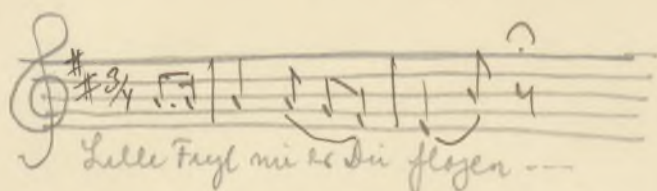
1346 Graham Wring, Youngstreet 112

1347 Thomas Beck Lakeway 6.

40) Tekst

Kennte Tones.

41) Tekstutskrift

Lille Flyt mi te Din fløyer --

42) (Brev)

Lørg for Jernbanebellestet, Jes kammer
i Bil til Banegaarden Kl 7. Var franskis
og gaa straks den Lora.

43) Tekst

Flugten

44) Brev.

Undskyld jeg stjal Lores Hat og Ovestis
men jeg maatte flygte. Lora

45) Tekst

Hjem til Danmark.

46) Teleg.

Masconi Teleg.

"Hellig Olav"

Alt er godt. Heen og jeg er paa Rejse hjem.
til Edes og vi er bleven vild her om Bord paa
Skibet. Edes Lora.

47) Tekst

Kontraster

48) Tekst

Glædning

Saly er kær Kærlighed mellem en Mand
og en Kvinde.

Overblyt over. Kinostue-spillet: Mormonernes Dora

Programtekst

En ung smuk Pige, Dora, des lige fra sine første Barneaar, har faaet en udmærket Opdragelse, er Husholdningslæreren paa Herregaarden „Løveng“, hvor hun har des saa godt som i sit eget Hjem. Hendes Forældre er ærbørdige Landsbyfolk, og des faaet ofte for, at Underforvalteren, Claus Pedersen, ledsagede Dora, naar hun nu og da besøgte sit Hjem. Dermed opstod et noget intimt Venkab mellem dem, men snart indsaa Dora, at Claus ikke var den rette for hende, og hun iindjok hans Selskab. Hun havde ogsaa i Forarsiden læst en ung Bygningsingeniør Klein at kende, som var hende mere ligestillet i Sannelse, end den robuste Forvalter. Og en smuk Solstemsdag i Maj gav hun Klein Hæns og Hjerte til stor Skuffelse for Claus, der drog sine hyppige Visiter hos Chalkpigen. Karen Peiter, stadig havde den Tanke, at Dora var hans. Det kom derfor Claus Pedersen udmærket tilpas, da Klein fik bevilget en stor Sum Penge til en langere Studerejse til Amerika, og da Rivalen var borte, begyndte Claus nye Tilnærmelser. I Begyndelsen holdt Dora gode skinek med slet Spil for at undgaa umiddelbart Fjendskab. Men da hun til sidst blev for nergaende afviste hun ham haardt og bestemt, hvilket netop skete en Dag, da hun lige havde faaet et kærkomment Brev fra Klein. Rasende af Skensyge og i den Formening, at det er Brevene fra Amerika, der indvirker paa Dora, besluttede Claus sig til heretter at opsnappe disse. Den fortrukne Landpost skjælder ham Penge og maa brode flere Ophevelser gaa ind paa Forvalterens Fordring om Udlivering af alle amerikanske Breve, der kommer til Dora; „for Du ved jo nok. Jesus Chr. Post, at jeg er forlovet med Pigen.“

Paa den Tid hemsøges Egnen af Mormonpredikanten, der med største Iver søger at vinde Proselytter blandt Egnens kønste Kvinder. Fra Hus til Hus vandrer de om og uddeler deres Skrifter og prædiker om Tusendaaarigtets Herlighed. ~~for senere~~ ja, selv de unge gifte Kvinder søger de at lokke ind i deres Religions Spindelvæv, for senere som det bidte Bylle, at føre dem til Hulen - til Utahs „Paradis“. Af og til hændte det jo, at de overraskes midt i deres Hjertelighed som f. Eks hos Smeden, det Verdens formastelige Barn, der gav de „hellige“ hånd en saadan Velsignelse, at de næppe kommer bag hans Husgavl mere. Men det er jo kun et Kærkjærum, og der er saa mange andre Steder, hvor Kaffen dampes saa gæstfrit, og Aanden er fattig og Sjælen længelsfuld efter Mysteriet. Hvor Mormonen lyfter Løj og Længsel, der gaaer han ind og selbyder sin Balsam. --

Lenge havde Prædikanterne haft Fug paa Dora, Landsbyens smukkeste Pige; men hun saa dem for lykkelig og glad ind. Dog, Blødet vender sig! Dora kommer hjem. Kinderne bliver blege, og Hjertet sørgfuldt; thi ham hun aander og lever for, hender langt borte i det fjerne Land synes at svigte hende. Ikke et Brev har hun i lange lange Tider faaet fra ham. Lidet aner hun, at det er Claus, som gaaer en skammelig Maade søger at sønderrive Hjertetraaden mellem hende og Klein

„-- Gjemmedet helliger skidel“, resonnerer nogle nyankomne Mormonagenter, som af deres Forfædere har faaet „vejledende“ Oplysning om Doras ulykkelige Kærlighed. „Lad os bruge den sørgfulde Trøst og Husvælske!“ og givende sig ind for „Dansk-Amerikanere“ bringer de den ulykkelige Pige en hjertelig Hilsen fra hendes Højskole, som de fortæller et stykke og borte

i Utah. For yderligere at "brøste" laver de et lille Brev fra Hein, der opfordrer Dora til at rejse med "Venerne" over til det jordiske Paradis.

Ligesaa underfundigt som dette Brev bliver afendt, ligesaa underfundigt bliver det opnappet af Hr. Claus, hvilket inddeltid gives Indledning til, at det hele brækkes sammen om Landposten. I et Forhøj, som Mormonerne underkaste ham, røbes han alt og Claus maa udlevere de røvede Breve blandt hvilke Mormonerne ogsaa finder et Fotograf af Hein. Skødt dette er af største Verdi for Kirkens, det vedlægges det "brøstende" Brev, og nu tvivler Dora ikke. Gledesraalende kysker hun Brevet, og da "Venerne" tilbyder at betale Rejsen, modtager hun Tilbuddet og beslutter sig til at rejse over til ham, hendes Hjerte længes og higer efter.

Hein havde skrevet flittigt til Dora, og det var ham en stor Bekymring, at hun flere Gange skrev til ham, at hun ikke fik Brevene, og til sidst hørte hendes Breve helt op, hvilket han dog nærmest tillagde den Omstændighed, at han saa ofte - for sine Studiers Skyld - maatte forandre Opholdssted. Med Længsel ventede Hein derfor Dagen, da han atter kunde vende hjem til Danmark. Og Dagen kom; men hvilken forferdelig Overraskelse, da han som Ivar paa sit Brev om sin mere Hjemkomst - fik et Telegram, der fortalte, at Dora var bortført af Mormonerne. Vant til at tage hurtige Beslutninger, ændrede han straks sin Rejseplan og tog Billet til Utah i Stedet for til Danmark, thi han allerede ingen Tvivl om, at hans elskede Dora var paa Vej til Salt Lake City eller maaske allerede var der.

Ja. Dora var der. Efter den lange Rejse over Atlanten og gennem Fastlandets blev hun optaget i den fornemte ^{Mormon} Graham Wongs Hus. Ligesom flere andre af Patricie-Mormonerne underviste han de unge Proselytter og forberedte dem til Optagelse i Menigheden. Hans Datter Merrj, der var jævnaldrende med Dora, sluttede sig hurtigt til den unge danske pige, og som Tiden gik, opstod et varmt Venkab mellem de to saa vidt forskellige opdragne Kvinder. Dora, som daglig deltog i Undervisningen sympatiserede dog ikke med Mormons Lærdomme, og snart gik det op for hende, at hun som mange andre var faldt bag Lyset, og at hun kun skulde tjene de chand til Velje, som kunde yde Mormonstater de fleste Penge. Opsendt af Harmen fordomte hun en Dag ved Undervisningen Flertoneriet og Mormons Religion og paastod tilmed aabent, at Hein aldrig havde været i deres Flok, og at hun var lokket til Utah paa en skammelig chaade. Men Graham var en myndig og streng Herre, der ikke lode Forstyrrelse i de "hellige Tider", og efter at have forevist Dora en Kontrakt, i hvilken hun lover i et og alt at ville rette sig efter Hestens Love - en Kontrakt hun mesten uden at bese havde underskrevet paa Atlantestaustøren - viser han hende op paa hendes Verelse for der i ~~at~~ gennemtenke sine "Dobsoynder mod de sidste Dages Hellige". Fra nu af er Doras eneste Tanke: Fløyt. Et Forsøj viser hende inddeltid snart, hvor vanskeligt, det er at slippe ud af det Vær, hun er kommet i. Hun aubner sit Hjerte for Merrj, som først nu forstaaer sin afdøde Moders Taarer. I det Raad og Daad lover Merrj at staa sin uilykkelige Veninde bi. Lidet aner Dora, at en anden Ven, hendes allerbedste, arbejder paa hendes Befrielse.

Ved sin Ankomst til Salt Lake City, undaa Hein straks, hvor mange Vanskeligheder der maade være forbunden med at opsøge Doras Opholdssted, selmes var han ikke helt sikker paa, om hun endnu var ankommen til Byen. Men han vidste, at var hun kommen, vilde hun efter al Sandsynlighed komme i Tabernaklet eller

eller. Templet til Kirkebygningen. Han tog derfor Ophold paa et Hotel, der var beliggende lige over for Templet og betragtede fra sit Værelse meget nøje de besøgende ved Kirketid-
derne. Dog kom han allerede fra første Dag om ad den Vej at naar et Resultat; thi i
det Klass af mennesker, der ujdredte ud og ind skulde et mesterlyst Øje se at opdage selv
den mest kendelige Bekendt. Indet Under derfor, at Han ikke saa Dora paa den store
Daalsdag, da Tilstrømmingen var større end sædvanlig.

Dora fik, da hun kom ind i Templet, Plads mellem de unge Broslytter, der
endnu ikke var modne til Mormondaaben, som er en Indvilling i Kæmpehed, og
samt i Reglen umiddelbart efterfølgende Øjeblik. med en gift eller ugift Mand. Mor-
monerne lærer at ingen ugift Kvinde kan blive salig, og da der er flere Kvinder end Mænd,
maa en Mand have flere Hustruer. Mormondaaben foregaa under en kæmpes
markelige Ceremonier. De unge Kvinder, som kun er iført en halogenneuselig let
Dragt besøger den store kostelige Søbefont, der i Templet i Utah, bærer af 12 Guild-
kalve. Fra Fontens Rand stykker Kvinderne sig i Vandet, saaledes at dette helt over-
dækker deres Legemer, symboliserende deres Ustyd og Renhed, naar de stiger op.

"Det er en ophøjende og himmelakt Højtidelighed!" sagde Graham Wring til
Dora, der nærmest betragtede det hele som en pikant Komedie, og som, hvor tolerant
hun end gerne vilde være, misbilligede denne Form af Kristendom; men iøvrigt
ikke skenkede det hele gynderlig Opmærksomhed, da hendes Tanker kun var opfyldt
af dette ene: Fløigt. Graham Wring var imidlertid megen og paapasselig, og
da hans Automobil holdt for Tempeldøren, var der ingen anden Udvej for Dora end
at adlyde og stige til Vagnen. Havde hun vidst at et Par Kærlighedsfulde glædestraa-
lender ^{kom} dette Øjeblik opdagede hende, havde hun vel gjort et Hovstænd.

Just som Han havde opgivet at gaa Dora i Øjne, fik han Øje paa
hende. Det skulde han vide af sit Værelse og ude paa Gaden, men velop da
for Bilen med Dora fordr ham. Resolut noterede han dens Nummer og ved
en Chauffør Hjælp fik han i dennes Nummerbog Exrens adresse at vide og begav
sig til Stedet. Han vidste, at ~~det~~ ^{han} gjaldt Forsyglighed; han kendte Mormonernes
Organisation og vidste at ingen Fremmed havde mindste Rettighed i denne By.
Gjenerede han en Mormon, gjenerede han Staten, anklagedes han af en Mormon,
anklagedes han af Staten. For ikke at vække for megen Opmærksomhed, foretog
han nogle fingrende Opmaalinger og Beregninger af Grunden paa en Bygning, lige
over for Stedet og begyndte at fløjte en lille Sang, som Dora saa ofte havde sunget
for ham. -- Og Dora hørte den; den lød som det mest skingrende Horn for hendes
Øren, og med samme Skridt for hien til Vinduet, strakte Armen ud, og vilde have
raabt hele sin Glæde ud, om ikke Merry havde holdt hende tilbage og paabudt hende
Forsyglighed.

Et Øjeblik efter stod Han med følgende lille Brev fra Dora: "Sorg for
Jernbanetulletter. Jeg kommer i Bil til Jernbanegaarden Kl 7. Vær forsigtig
og gaa straks. Din Dora."

Spillet var endnu ikke vundet. Der var endnu meget tilbage. I den
lille kække Merry, der vidste, det gjaldt en Livsskabne, satte alt ind paa at
frelse Dora, hvis Hjerte bankede i Angst og Spænding, og hvis Hjerte var altså
forhængt til at tænke i Ro. Merry lagde en Plan, og den fulgte hien; ved Hjælp
af sit Overtøj, sin Hat og et Par Automobilbrilles arrangerede hien sammen med
Dora et sandt Værelse, at det blev Merry, der gav Tjener og Chauffør Ordre,

men Dora, der sel sidst kom i Bilet. Ja selv Faderen maatte ubevist give sit Belys til Flugtens Træksættelse. -- Da Dora fødtes Merry, var det som noget sandt og godt gik bort fra Seuen, hvor de to Veninder saa ofte havde udvekslet deres Tanker. Glad over Doras Frelse, men bedrøvet over Tabet af en ker Veninde, saa Merry Bilet forsvinde i Gaden. Hun ønskede sig mesten i Doras Sted.

Hvorledes det siden gik Dora, fortæller følgende Telegram til hendes Forældre:
 "Alt er godt. Heim og jeg paa Rejse hjem til Eders. Vi er bleven viet her om Bord paa Skibet. Eders Dora."

Det blev en Gledesdag, en skændesdag, i de gamles Liv, den Dag de modtog deres Kære. Ja, hele Landsbyen talte ikke om andet end denne glædelige Begivenhed. Der var kun en, der saa skummelt og mørkt ud; det var Claus Forvalter. Maren havde opdagt hans Brevsapser og tvungen ham til Gæfvermaal med sig. Jæst som de en Dag kom kørende med deres forhuslede Barnevogn, og Maren var mere snarset end sedvantiq, kom Landeæderen rullende forbi med Heim og hans unge Hustru. -- "Kom Claus," sagde Maren, "den Slags er ikke for dig mer." -- Det var Kontrasterne, der møttes.

Heim paa Aftenerne klyngede Valsedonerne ud fra Herregårdens Balsal; de unge dansede og de gamle stødrede. Men i den ovale Aftenløb, under Kastanjetæerne omfavnede Heim sin smukke Hustru, og et brændende Kys spædede et langt og lykkeligt Samliv: Salig er kun Kærlighed mellem een Mand og een Kvinde. Og det unge Par spudserede lykkeligt og glade og sel Lydene og Dansen.

Marianne Seemann

~~Christine Seemann~~

O f f e r e t.

Drama i 80 Billeder af A. Kjerulff.

P e r s o n e r n e .

Direktør Gram.

Fru Gram.

Nina, deres Datter.

Olaf, deres Søn.

Sven Berg, Ninas Forlovede.

Andren Larsson, Mønen Præst.

Badegæster af begge Køn.

En Kelner.

Fattige Mænd og Kvinder.

Flere Rejsende.

Dragere.

En Betjent.

Pørtører.

En Stationsfører.

En Tøgfører.

En Overbetjent.

Gamle Pens. Mørmøntagent.

Hans Datter.

Hans Søn.

En hambergsk Betjent.

2 Opdagere.

En Skibsjømfrau.
Kaptainen.
Telegrafisten.
Dampskibspassager
En Assistent.
En Overbetjent. paa Hambergs Politistation.
En Betjent.
To Matreser.
En Stuepige.
Maggie- Larssens Kone i Utah-
En Mand.
Mørmøner i Utah.

1 Billede.

Ved et Badehotel.

Paa en Veranda sidder Direktør Gram med Frue og Datter. Datteren Nina er en køn ung Pige, der med Beundring følger sin Kæreste Sven Bergs livfulde Skildring af hans og hendes Brøder Olafs sidste Automobiltur. Olaf og Sven er nemlig Jævnaldrende og Ungdomsvenner og dertil ivrige Sportsmænd. Familien lytter interreseret til Svens Fortællinger, og især Nina, der gentagne Gange søger at fange Svens Øjne, dog uden Resultat, idet han udelukkende er optaget af sin Fortælling, som Olaf af og til supplerer. Hele Verandaen er fuldt optaget af Gæster, kun ved Direktør Grams Bord er der endnu en ledig Plads. Ingen af Familien bemærker at en høj ung skæglos Mand med kulsert Haar og store mørke Øjne har nærmet sig deres Bord. Hans store Øjne luer dobbelt fanatisk i det blege Ansigt, da han faar Øje paa den smukke Nina. Roligt nærmer han sig og spørger høfligt Direktøren om han maa tage Plads ved deres Bord, hvilket tilstaaes ham. Idetsamme vender Olaf sig om og ser vist paa ham. Den Fremmede stirrer ligeledes et Sekund paa Olaf, saa hilser de pludseligt genkendende paa hinanden og Olaf siger til Selskabet: Maa jeg præsentere min Skole-

kammerat, Mormenpræsten Andren Larssen. Andren hilser med fuldendt Elegance paa Damerne, lidt efter mere stift paa Herrerne, og taget saa Plads ved Bordet imellem Fruen og tager saa Plads ved Bordet, imellem Fruen og Nina. Sven gentager sin afbrudte Fortælling men i Stedet for at høre efter sidder Andren og stirrer stift paa Nina. Pludselig bemærker hun det, hun bliver forvirret over hans mærkelige Blik og skynder sig at tage Øjnene til sig. Han bevarer sin urekkelige Ro og bestiller en Sodavand hos Kelneren, der netop passerer forbi.

2 Billede.

Ved Sundet.

Nina og Andren kommer langsomt ned mod Søen. Hun gaar med sænket Hoved og lytter til hans rolige lidenskabsløse Fortælling om Mormenerne over i Utah. Af og til ser hun op paa ham, men skynder sig at tage Øjnene til sig, som brændte hun sig paa hans brændende Blik. De sætter sig paa en anvendt Baad, og stirre ud over det smilende Sund. I Talens Hede tager han roligt hendes Haand, og lader den hvile en Stund i ~~hendes~~ ^{sin} Haand. Hun ser pludseligt op paa ham og trækker stille Haanden til sig. Hun siger til ham: i Text "Jeg kunde forførdeligt godt lide at høre Dem tale ved et Møde engang, Hr. Larssen. Han smiler ganske let og tager saa et Adgangskort frem af Inderlommen og giver hende det. Hun studerer det.

3 Billede.

Stort Format.

Man ser deres Hoveder meget tæt sammen. Hun holder Kortet op saa man ser der staar trykt: Stort Møde-Tirsdag Aften Kl. 8. Den berømte Andren Larssen taler. Han betragter hende med et grisk Udtryk. Hun takker ham for Kortet.

4 Billede.

Ved Sundet.

De rejser sig op fra Baaden, da Olaf og Sven kommer dem i Møde. Olaf studser en Smule ved at se dem her, hverimod ^{Sven} Olaf er meget optaget af at forklare Olaf et eller andet. Nina bliver en Smule forvirret og vil bede paa det ved at løbe hen til sin Kæreste og tage ham under Armen, men han

Bilte!

han klapper hende blot overbærende paa Kinden og fortsætter saa Diskus-
sitionen med Olaf, idet han nikker til Nina og peger paa Andren, som vil-
de han sige: Gaa du hen og tal med ham. Dette her er ikke noget for dig.
Nina surmuler en Smule, men hendes Ansigt glattes strax, da Andren smidig
og sleben begynder at konversere hende og galant byder hende Armen. Hun
tager den frygtsemt, og de gaar i Forvejen. Olaf og Sven følger hæftigt
diskuterende efter.

5 Billede.

Udenfor Badehotellet.

En elegant Bil venter. Sven sidder allerede ved Rattet. Olaf er ifærd med
at anbringe sin Far og Mor paa Bilens Bagsæde. Nina staar og tager Af-
sked med Andren. Hun kan ikke faa Øjnene fra hans hypotiserende Blik.
Han rækker hende Haanden og siger: "i Text" Saa kommer de altsaa til Mø-
det i Morgen Aften, Frk. Gram. Hun nikker svagt og stiger saa op til sin
Far og Mor, da Olaf skynder paa hende. Olaf tager Afsked med Andren og
anmoder ham om at se hjem snarest. Andren nikker, trykker hans Haand med
forløren Hjærtlighed, bukker lidt for Sven og lidt dybere for Hr og Fru
Gram. Olaf har imidlertid sat sig op hos Sven. Bilen sættes i Gang. Andren
tager ærbødigt Hatten af og bliver staaende og stirre begærligt efter
Nina. Et stygt Smil spiller om hans Mund.

6 Billede.

Direktør Grams Dagligstue.

Det er næste Dags Aften. Direktør Gram er ifærd med at læse sin Avis og
ryge sin Pibe. Fru Gram brederer, og Nina sluger en Roman. Hun tager sit
Ur frem ser paa det og faar pludseligt travlt. Hun lægger Bogen fra sig
og gaar ud og hentesit Overtøj. Direktøren ser forbauset op fra sin A-
vis og spørger hver hun skal hen. Nina svarer: "i Text" Jeg skal blot lidt
hen til Ala. Direktøren læser videre, medens Moderen anbefaler Nina ikke
at komme forsent hjem. Hun lever det og skynder sig afsted.

7 Billede.

Udenfor et Mødehus.

Flere tarveligt klædte Kvinder og Mænd, flest Unge, kommer og gaar derind.

Nina kommer. Hun ser nysgerrigt paa Huset, betænker sig et Øjeblik, men gaar saa ind.

8 Billede.

En Sal i Mødehuset.

Der er lavt til Loftet og ingen særlig god Belysning. De haarde Træbænke er næsten fyldte med Mænd og Kvinder, flest Unge. Deres Ansigter er prægede af Situationens Alver. Andren gaar i Salen og tager imod. Han rækker dem alle Haanden og ser, især paa Kvinderne, med et kælent Blik. Nina kommer. Hun er ikke dristig ved at gaa frem i Salen, men da Andren faar Øje paa hende, iler han glad hen til hende og rækker hende Haanden og fører hende op paa første Række. Kvinderne skumler og stikker Hovederne sammen og Mændene ser forslugent paa den unge elegante ^{Kvinde.} ~~Mand~~ Andren har vek-slet et Par Ord med Nina. Nu gaar han op paa Talerstolen. Han begynder at tale, roligt lidebskabsløst til at begynde med, men han kommer snart i Ek-strase og taler nu med støre Fagter og himmelvendte Øjne. Forsamlingen rives med. Flere Kvinder græder, Mændene fælder Hænderne og holder dem for Øjnene, kort sagt, Andren Larssen har erøbet dem. Han har ogsaa erøbet Nina. Hun sluger hvert af hans Ord med saaben Mund, hendes Øjne hænger ved hans, hendes Kinder gløder, som han dog kan tale, den Mand, og hver han ser ud.

9 Billede.

Udenfor Mødehuset.

Mændene og Kvinderne strømmer ud. Sidst kommer Andren og Nina. De taler ikke sammen men han lister forsigtigt sin Arm ind under hendes. Hun gør ingen Modstand. Hun er helt betaget af ham.

10 Billede.

Ved Sortedamssøen.

Maanen kaster sit Lys ned over Søen og over Andren og Nina, som kommer Arm i Arm. De standser ved en Bænk, og han spørger hende, om de skal sætte sig et Øjeblik. Hun nikker og de sætter sig. Maanen falder lige paa deres Ansigter. Hun takker ham før i Aften, Han tager hendes Haand og taler, taler inderligt og bevæget til hende, medens han stadigt berer sine brændende Øjne ind i hendes og ligesom søger at hypnotisere hende. Pludseligt

siger han: "i Tæxt" De skulde rejse med mig over til Utah, Frøken, der vil De finde Lykken. Hun stirrer længe tankefuldt paa ham, og ryster vemodigt smilende paa Hovedet, idet hun peger paa sin Forlovelsesring. Han griber begge hendes Hænder og stirrer betaget paa hende, men hun rejser sig pludseligt en Smule ængsteligt og foreslaar ham at gaa. Han er atter strax den religiøse, korrekte Genglemann, byder hende Armen og gaar med hende.

11 Billede.

Grams Dagligstue.

Middagen er overstaact, og Hr og Fru Gram og Olaf og Sven har trukket sig tilbage i Herreværelset, som man ser i Baggrunden, for at spille Kort. De er saa optagne af Spillet at de slet ikke ser, hvad der foregaar i Dagligstuen. Her sidder Nina ved Klaveret og spiller, medens Andren lyttende staar ved hendes Side. Hans Øjne er stift hæftede paa Nina. Han bøjer sig mere og mere over hende, hun vender sig og ser pludselig hans hvide Øjne ganske tæt ved sit Ansigt. Hun kan ikke løsrive sig fra dette Blik. Mekanisk spiller hun videre, medens hun sluger ham og hans indtrængende Tale. Imidlertid har Olaf rejst sig for at hente et Askebæger. Han staar pludselig i Døren, men studser uvilkaarligt, da han ser Gruppen ved Klaveret. Han taler til dem, men medens Nina farer sammen og holder op med at spille, vender Andren sig ganske roligt og langsomt om og gaar smilende hen mod Olaf, der kommer med en spøgende Bemærkning og derefter trækker sig tilbage til Herreværelset. Efter at have taget et Askebæger i Dagligstuen. Nina rejser sig og vil gaa ind til Selskabet, men Andren standser hende med et Ord. Hun vender sig og stirrer igen ind i hans mærkelige Øjne, og se, det er ligesom de sugede hende hen til ham. Hun kan ikke lade være. Mekanisk gaar hun hen til ham, han tager hendes Haand og anbringer hende i en Lænestol og sig selv i en anden, tæt op til hendes. Og atter begynder han at tale til hende om Utahs mange Herligheder, medens hun drømmende lytter til hans Ord og mere og mere synes at blive hypnotiseret af dem. Han vender sig i et nu og ser ind i den anden Stue om Selskabet lægger mærke til ham, men da de stadigt er ivrige af Spillet lister han sin Arm om hendes Liv, bøjer sig ganske tæt ind til hende og

hvisker: "i Text" Nina, Imergen Aften rejser jeg tilbage til Utah. Vil De saa med mig? Det giver et Chesk i hende ved denne Bemærkning, hun vender sig langsomt og ser paa ham.

12 Billede.

Stort Format.

Man ser deres Ansigter ganske tæt paa. Han stirrer spændt ind i hendes Ansigt. Hun lukker Øjnene et Sekund, slaar dem saa op, ser paa ham i fuld-
lukker
stændig Ekstase og nikker langsomt. Hun ~~øster~~ atter Øjnene halvt, medens hans Ansigt i et Nu udtrykker hans Triumf.

13 Billede.

Hovedbanegaarden.

Det er næste Aften. Rejsende kommer styrtende. Dragerne er i fuld aktivitet. Betjenten staar og halvsever som sædvanlig. Andren gaar og venter. Den ellers saa rolige Mand er nu bleven nervøs. Han ser paa Uret og stirrer utaalmodigt ned ad Gaden.

14 Billede.

Ninas Værelse.

Hun er ifærd med at pakke sin Kuffert. Ogsaa hun er meget nervøs og farer sammen ved den mindste Lyd og skæver hen til Døren. I Hug og Hast faar hun kastet lidt Linned, etc. ned i en Haandkuffert, hun smækker den i tager hurtigt Hat og Slør paa lister saa sagte afsted.

14 a. Billede.

Hun lister bort af en Bagdør.

15 Billede.

Banegaarden.

Andrens Nervøsitet er paa det højeste, da en Bil kommer kørende og Nina tæt tilsløret stiger ud. Der luer et Glimt af end Glæde i hans Øjne, men han er ligestrax den rolige beherskende Mand, der galant tager hendes Haandkuffert og hilser paa hende. Hun er forfærdelig angst og skynder sig blot ind i Ventesalen. Han følger hurtig efter.

16 Billede.

Teget.

Tøget er klar til-afgang til Hamborg. Enkelte Efternølere kommer styr-
tende. Andren og Nina er iblandt disse. De puttes ind i en 1. Klases Kupe
Signalet bliver givet. Tøget kører.

17 Billede.

Ninas Værelse.

Fru Gram kommer og vil spørge hvor Nina bliver af men forundres, da hun
ikke er der. Nuser hun pludselig de aabne Skuffer, Tøjet der flyder rundt
om, kort sagt den hele Forvirring i Værelset, som Nina har skabt, da hun
pakkede sit Tøj. Hun aner Uraad og styrter rædselsslagen afsted.

18 Billede.

Dagligstuen.

Direktør Gram sidder som sædvanligt og læser sin Avis og ryger sin Pibe,
da hans Kone kommer styrrende ind i den største Ophidselse. Hun forklæ-
rer, at Nina er væk. Direktør Gram vil ikke tro sine egne Øren og modta-
ger Meddelelsen meget tvivlende. Imidlertid kommer Olaf og Sven. De bliver
sat ind i Situationen, men medens Sven ligesom Svigerfaderen ikke mener,
at der er Grund til ~~Ængstelse~~, bliver Olaf pludselig ligbleg og styrter
ud af Stuen. De andre følger efter.

19 Billede.

Ninas Værelse.

Olaf stormer ind og er strax klar over Situationen. De andre kommer til,
og nu gaar det op for Direktøren og Sven, at her virke lig er Tale om en
alverlig Ulykke. Moderen er utrøstelig, hun græder voldsomt. Direktøren
søger at berolige hende og Sven er aldeles sønderknust. Kun Olaf arbej-
der. Han undersøger hele Værelset og finder pludselig en Stump af et
Brev. Han læser: "i Text".....tilbage til Utah.....venter Dem. Et Udbrud
undslipper ham. De farer alle sammen. Han viser dem Brevet og der gaar et
Lys op for dem. Olaf siger: "i Text" Det er den Skurk til Andren, der har
bertført hende. Efter en kort Raadslagning med Faderen og Sven, skynder
denne og Olaf sig bert, medens Direktøren trøster sin fortvivlede Hustru.

20 Billede.

Politistationen.

En Overbetjent sidder og skriver. Olaf og Sven kommer hurtigt ind og forklarer i få Ord Overbetjenten hvad der er sket. Han noterer og lover dem at tage sig af Sagen. De takker og gaar.

21 Billede.

Banegaarden i Hamborg.

Rejsende strømmer ud. Deriblandt Andren og Nina, der stadig er tæt tilsløret. De stiger op i en Bil og kører bort.

22 Billede.

Gammel Gade i Hamborg.

Bilen kommer. Den holder udenfor et tarveligt Hus, og Andren og Nina gaar derind.

23 Billede.

En gammel Stue.

Gamle Pens, hans Søn og Datter, sidder og spiser deres tarvelige Maaltid, da det banker. Unge Pens lukker op, og der bliver stor Forbauselse, da de ser, at det er Andren ifølge med en ung Dame. Gamle Pens rejser sig og ønsker dem Velkommen. Andren takker og betyder Nina, at hun godt kan tage Sløret af. Hun tager det af og ser sig forfærdet om i denne tarvelige Stue. Hvor er det dog han har ført hende hen? Men han beroliger hende med et Ord og beder hende tage Plads ved Bordet. De sætter sig. "Det bemærkes at unge Pens og Frøken Pens' Fermstillere maa være omtrent af samme Position som Andren og Nina.

24 Billede.

Hamborgs Politistation.

En Betjent er ifærd med at aabne et Telegram. Der staar: Andren Larsson, Mørmønstpræst, 72" høj - ~~højt~~ Haar intet Skæg og Nina Gram 68" høj blond blaa Øjne bedes anhøede. Der formodes de Onsdag tager til Amerika over Hamborg. Nærmere Signalement følger. Københavns Politi. Betjenten kalder to Opdagere til og viser dem Telegrammet. De tager deres Tøj paa og gaar.

25 Billede.

Hos gamle Pens.

Andren og gamle Pens sidder og taler hvidskende sammen. Andren giver Pens en Del Penge. Den gamle nikker og giver ham Haanden, hvorpaa han gaar Nina, der har siddet i en Krog af Stuen med Haanden under Kinden, rejser sig nu og gaar hen til Andren. Hun er færgædt og nedtrykt. Det er pludselig gaaet for hende at det vist er en Vildmand hun er kommen paa. Hun siger til ham: "i Text" Lad mig faa Lov til at rejse hjem igen. Hun tigger og trygler ham, men han smiler blot djævelsk af hende og ryster paa Hovedet. Hun vil styrte hen til Vinduet og raabe om Hjælp, men lynsnart er han over hende og holder hende for Munden. Gamle Pens kommer til ved Støjen. I Førelse binder de hende for Munden. Gamle Pens aabner Døren og kalder. Unge Pens og hendes Søster kommer. Gamle Pens giver dem en Order. De nikker og smiler forstående. Frøken Pens tager derefter Ninas Overstykke, Hat og Slør paa, saa hun kommer til at ligne hende, og unge Pens tager Andrens Hat og Overfrakke saa han kommer til at ligne ham. Nina ser forfærdet til, medens Andren og gamle Pens udtaler sig anerkendende om Førelsen. De to unge Pensere faar de sidste Ordre, hvorpaa de forsvinder. Nina synker grædende sammen, men Andren puffer hende brutalt op igen.

26 Billede.

Ved Amerikadamperen.

Rejsende gaar ombord. De to Opdagere staar ved Landgangen og fikserer dem. De to unge Pensere kommer. De ser sig sky omkring og vækker saa megen Opsigt som muligt. Opdageren holder Øje med dem, og idet de vil snige sig ombord bliver de anholdt og faar Haandjærn paa og trods deres stærke Protest kørt bort i en Bil. Aldrig saasnart er de kørt før en anden Bil kommer med Andren, Nina og gamle Pens. Pens og Andren der nu bærer Løgnetter og kørt engelsk Over-skæg fører Nina imellem sig og slæber hende ombord. Hun er stærkt tilsløret.

27 Billede.

Kahytten.

En Jemfru anviser Andren hans Kahyt. Hun skæver mistroisk til Nina, der vakler stærkt, Andren bemærker det og siger ligegyldigt: min Kone er meget syg. Jemfruen gaar. Saasnart hun er borte tager Andren Sløret fra Ninas Ansigt, og man ser at hun endnu er bundet for Munden. Hendes Øjne udtrykker hendes Ræd-

sel, Andren takker endnu en Gang Pens og giver ham nogle Penge, hvorefter den-
ne forsvinder.

28 Billede.

Havnen.

Man ser Damperen sejle bort.

29 Billede.

Grams Dagligstue.

Grams Jølle lilla Skips

Der er Sorg i Hjemmet. Direktør Gram vandrer nervøst op og ned ad Gulvet, me-
dens hans Frue sidder og græder, som hun har gjort hver Dag siden Ninas For-
svinden. Sven og Olaf kommer hurtigt. De har et Telegram i Haanden. Olaf læser:
Andren Larsson og Nina Gram er anholdte her. De nægter stadigt. Send en Mand
herved. Hamburg Politi. Forældrene griber dette Haab. Direktør Gram vil selv
dermed, men Olaf foreslaar at det er meget bedre om han og Sven rejser dermed
Det finder Fru Gram ogsaa og man gaar strax i Gang at pakke det allernød-
vendigste Tøj i Kufferten. Olaf glemmer ikke sin Browning Revolver.

30 Billede.

Hovedbanen.

Grams Jølle lilla Skips

En Bil kommer. Olaf og Sven med Bagage stiger ud. De gaar ind i Ventesalen.

31 Billede.

Politistationen i Hamburg.

En Overbetjent skrivende. Strax efter kommer Sven og Olaf ind. De siger, hvem
de er. Overbetjenten henter strax Assistenten, der øjeblikkelig ringer paa en
Betjent og giver ham Ordre til at hente de to unge Pensere over. Ventetiden
forkorter han med at udspørge Sven og Olaf der beredvillig giver ham alle
Oplysninger. Lidt efter føres de to unge Pensere ind. Sven og Olaf ser forbau-
set paa dem. Dem kender de ikke noget til. Det er ikke de rigtige. Assistenten
er ved at tabe Næse og Mund af Forbauselse. De to unge Pensere løslades med
mange Undskyldninger og trækker sig triumferende tilbage. Sven og Olaf kon-
fererer med Assistenten. Han lover at hjælpe dem og telegraferer.

32 Billede.

Telegrafrummet paa Amerikadamperen.

Telegrafisten hører og noterer. Hans Ansigt udtrykker Forbauselse. Han tager
Hørerøret af og studerer det modtagne Telegram: Kaptain Schulze det formodes

~~og Andrea Larssen en ung~~

at Andrea Larssen en ung, mørk, skæglos Mand og Nina Gram, en ung, blond, middelhøj Dame er ombord. Anhold dem strax. Bønder Politiasistent. Han skynder sig ud med Telegrammet.

33 Billede.

Paa Dækket.

Passagererne promenerer frem og tilbage. Kaptajnen staar i Samtale med Andrea da Telegrafisten kommer med Telegrammet. Han anmoder Kaptajnen om et Øjeblikks Samtale, denne gaar lidt til en Side, med ham efter at have undskyldt sig hos Andrea. Denne er nysgerrig efter at vide, hvad de to har at tale sammen om. Han nærmer sig bagfra og kigger over Skulderen i Telegrammet, som Telegrafisten viser Kaptajnen er meget forbauset over Telegrammet. Pludselig vender Telegrafisten sig og er ved at vælte Andrea, men denne bevarer sin koldblodige Ro og fjerner sig langsomt. Telegrafisten har dog faaet Mistanke og ser efter ham. Kaptajnen og Telegrafisten giver sig til at mønstre Passagerne.

34 Billede.

Kahytten.

Nina sidder ved Bordet og græder, da Andrea kommer ind. Han er meget nervøs over Telegrammet. Da han ser hende sidde og græde bliver han end og bruger Mund. Hun løfter Hovedet og ser paa ham med et saa bedende Blik, at det maatte kunne røre selv en Sten, men han gaar hen til sin Kuffert og tager en lille Flaske med Søvedraaber frem og holder nogle af dem i et Glas Vand. Han befaler hende at drikke det, men hun nægter det bestemt. Rasende griber han fat om hende og tvinger hende til at drikke det. Hun bliver døsig og mat og falder snart efter i Søvn. Han løfter hende op i Køjen.

35 Billede.

Udenfor Kahyttdøren.

Telegrafisten staar med Øret til Døren og lytter. Hans Minespil fortæller at han har hørt ~~de~~ hele Samtalen mellem de To i Kahytten, hvorefter hans Mistanke er vakt. Hurtigt skynder han sig bort. Saasnart han er væk aabnes Døren og Andrea kommer ud, rygende paa en Cigar. Han er nu rolig som før og gaar op paa Dækket.

36 Billede.

Dækket.

Det er et Par Dage efter, Passagerne ligger og daser paa Dækket i Flugtstole eller sidder paa Lugerne. I Førgrunden staar Andren og stirrer ud over Rælingen. Telegrafisten nærmer sig og giver sig i Snak med ham. Man ser paa de to Mænd, at de gensidigt har gennemskuet hinanden, men de er begge paataget høflige og smilende overfor hinanden. Telegrafisten siger: Om 8 Timer er vi i New York. Det giver et Sæt i Andren, hvorefter han er ved at tabe det falske Overskæg. Lynsnart har han Haanden oppe og faar trykket det fast, men Telegrafisten har bemærket det og er nu sikker i sin Sag. Han tager paafaldende hurtigt Afsked og skynder sig bort. Andren ser mistænksomt efter ham og skynder sig saa bagefter.

37 Billede.

Telegrafrummet.

Telegrafisten kommer hurtigt ind og skynder sig hen til Bordet, men idet han faar Hørerøret paa og faar sat sig, gaar Døren op og Andren kommer ind. Telegrafisten er ikke lidt forbauset, men Andren gaar roligt hen til Apparatet, peger paa det og bøjer sig over det, som om han interresseret studerede det, samtidigt med han henvender et Par Ord derom til Telegrafisten. Men medens denne vil til at forklare, griber Andren ham lynsnart bagfra og holder et Klædefermeret Lømmetørklæde op for Næsen af ham. Der udspinder sig en kort Kamp, men Telegrafisten bukker dog lidt efter lidt under for Klædefermen og falder hen. I en Fart faar Andren ham bundet til en Stol og bundet et Lømmetørklæde om Munden paa ham, hvorefter han demeterer Telegrafapparatet. Triumferende vender han sig i Døren og smiler ad ham og gaar saa.

38 Billede.

Kahytten.

Nina vaagner af Døsen. Hun ser sig om, han er her ikke. ~~Forbigtigt aabner hun Døren~~

39 Billede.

Vev Kajen i New York.

Passagererne gaar i Land. Andren kommer med Nina, der er tæt tilsløret, under Armen. Hun forsøger at gøre Modstand, men man ser han har hende som i en Skrustik. Han tager en Bil og de kører bort.

40 Billede.

Telegrafrummet.

*Klædefermen
indgaaet
Mængde
ved msk.*

Telegrafrummet.

Telegrafisten sidder bundet til Stolen. Han vaagner og ser nu hvad der er foregaaet. Han prøver at slide sig løs, men forgæves. Med en Kraftanstrengelse vælter han Stolen, han sidder paa og slæber sig hen til Døren. Op ad Karmen faar han skubbet Tørklædet bort fra Munden og raaber nu om Hjælp. Lidt efter kommer Kaptainen styrtende og et Par Matroset. De forbauses over den Stilling han indtager, men i en Fart faar de ham løsnet og nu fortæller han, hvad der er sket. Han vil telegrafere men Apparatet duer ikke. Rasende styrter baade han og Kaptainen ud af Rummet.

41 Billede.

Politistationen i Hamberg.

En Overbetjent modtager et Telegram .Han læser:Andren Larssen og Nina Gram var ombord med undslap. Er afrejst til Utah. Graatkjær - Kaptain

S/S Prince.

Han kalder paa en Opdager og giver ham Telegrammet. Opdageren gaar.

42 Billede.

Et Hotelværelse.

Sven og Olaf sidder og taler sammen, da Pigen kommer ind og melder Opdageren. Han kommer og viser dem Telegrammet. Sven er ud af sig selv af Fortvivlelse men Olaf tager den mere med Ro. Han takker Opdageren, denne gaar og nu gaar Olaf hen til Sven, der farer op og ned ad Gulvet, standser ham lægger sin Haand paa hans Skulder og siger: Vi rejser til Utah med det samme. Svens Ansigt klarer op og Rejseforberedelserne bliver gjerdet med det samme. De ringer paa Pigen og giver hende Ordre.

43 Billede.

Ved Kajen.

En Bil kommer. Sven og Olaf stiger ud og gaar ombord i en Amerikadamper.

44 Billede.

Jernbanestationen i Utah.

Toget kommer ind. Andren og Nina stiger ud. Han fører hende gennem Mængden ind i Ventesalen.

45 Billede.

Udenfor Andrens Hus.

Graatkjær

En Bil kommer kørende. Andren og Nina stiger ud. Hun er stadig tilsløret. Nu river hun Sløret væk og ser sig forundret om. Da det gaar op for hende hver hun er vil hun flygte men Andren griber hende i Armen og puffer hende ind i Huset.

46 Billede.

Et Værelse i Stueetagen hos Andren.

Andren puffer Nina ind. Han river Sløret af hende og beder hende tage Plads. Hun afslaar det koldt og tigger og beder ham om at lade hende gaa, men han smiler kun djævelsk og ryster paa Hovedet. Da han har lagt Tøjet, nærmer han sig hende paa sin sædvanlige sledske Maade og fortæller hende hver hun skal faa det godt hos ham. Han vil omfavne hende men hun farer tilbage og griber en Opsats, der staar paa Bordet, og truer med at kaste den i Hovedet hvis han nærmer sig hende. Han bliver højroestet og vil fare løs paa hende, da Døren rives op og hans Kone Maggie, en djærv Amerikanerinde, støt og kraftig styrter ind ved Raabene. I et Nu overser hun Situationen og da hun ser Nina med Opsatsen i Haanden, forstaar hun at det er ikke af fuld Vilje hun er her. Hun gaar imod Andren og bebrejder ham hans Opførsel i stærke Ord., men han griber en lille Pisk fra Væggen og begynder at tampe løs paa hende. Nina ser rædsel slagen til men tør ikke røre sig af Stedet. Maggie vaander sig under Slagene og retirerer baglæns ud af Døren. I Døren truer hun rasende efter ham.

47 Billede.

Et lille tarveligt Værelse. Kvist.

Gennem Vinduet i Baggrunden ser man Træerne i Andrens Have. Andren kommer trækkende med Nina. Han kaster hende hen paa Divanen og vil kaste sig over hende men hun springer hurtigt op og flygter rundt i Værelset. Han efter rasende over hendes Modstand. Da han ser han ikke kan faa Bugt med hende, standser han ser ironisk paa hende og siger: Før Du bliver min gaar Du hverken Mad eller Drikke. Han smiler og gaar medens Nina grædende synker om paa Divanen.

48 Billede.

Udenfor Huset.

Andren kommer ud, han er i gejslig Dragt.

49 Billede.

Foran Utahs Jernbanestation.

Sven og Olaf kommer ud fra Stationen. De staar et Øjeblik og ser sig om indtil Olaf tiltaler en Mand og spørger ham om noget. Manden ryster paa Hovedet scen og Olaf gaar.

50 Billede.

Aaben Plads.

Mørmønerne holder Friluftsmøde. Paa Talerstolen staar Andren og taler med store Fagter. Mængden lytter interresseret til. Sven og Olaf kommer. De studse da de ser Andren paa Talerstolen og Sven vil søm det Brusheved han er strax styrte sig over ham, men Olaf der er den Besindige, holder ham tilbage. De skjuler sig i Mængden saa Andren ikke ser dem. Mødet er nu ferbi. Andren trykker en Del af Menigheden i Haanden og gaar saa. Olaf og Sven følger efter i Afstand.

51 Billede.

Udenfor Andrens Hus.

Andren kommer og gaar ind i Huset. Paa Afstand betragter Sven og Olaf ham. De kommer nærmere. Sven vil strax ind i Huset men Olaf foreslaar at tage den mere med Ro. De stiller sig paa Vagt.

52 Billede.

Kvistværelset.

Nina er grænseløs fertvivlet. Hun prøver Døren, men den er laaset. Hun aabner Vinduet og klatrer op i Vindueskarmen. Lytter pludselig og vinker ned.

53 Billede.

I Haven.

Maggie staar og gør Tegn til Nina. Hun peger paa den lange Flagstang og betyder hende at hun vil hjælpe hende. Maggie løsner Flagstangen og bøjer den over med Kvistvinduet. Man ser Nina kravle ud af Vinduet og lader sig glide ned paa Jorden ad Flagstangen. Da hun er kommen velbeholden ned, omfavner og takker hun Maggie fordi hun har frelst hende, men idetsamme staar Andren hos dem. Rasende griber han Maggie fat i Nina og sparket ud efter Maggie der skyndsemt tager Flugten.

54 Billede.

Udenfor Huset.

Olaf og Sven staar og venter, da Maggie pludselig kommer styrtende ud af Huset. De griber fat i hende og hun fortæller hvad der er sket. De betrer hende

hvem de er og hun lover at hjælpe dem at frelse Nina.

55 Billede.

Værelset i Stueetagen.

Andren kommer halende med Nina. Han hæver Haanden til Slag, da han pludselig farer sammen og lytter. Han lister sig hen til Vinduet men farer skrækslagen tilbage, da han ser detre ude paa Gaden. Hurtigt stormer han ud af Værelset trækkende Nina med sig.

56 Billede.

Gaden

Maggie forklarer Sven og Olaf enhel Del. Hun gaar foran, de andre bagefter, ind i Huset.

57 Billede.

Haven.

Andren kommer trækkende med Nina og drejer om ved Enden af Huset.

58 Billede.

Værelset i Stuen.

Maggie, Olaf og Sven ind-Nej-der er ingen. De stormer ud igen.

59 Billede.

Gaden.

Andren kommer med Nina fra Enden af Huset. Han vinker en Bil an, giver Chaufføren en Ordre, befaler ham at skynde sig, og skynder sig i en anden Gadedør med Nina.

60 Billede.

Kvistværelset.

Olaf, Sven og Maggie ind-Nej-der er heller ingen. Ud igen.

61 Billede.

Gaden.

Sven stormer ud af Huset. Olaf og Maggie bagefter. Idet Chaufføren ser Sven sætter han Vognen i Gang. Olaf raaber strax en anden Bil an og de stiger all tre ind. I susende Fart forfølger de den første Bil, hver de tror Nina er i. Saa snart Bilerne er ude af Syne kommer Andren frem og skynder sig ind i sit eget Hus igen med Nina, medens han triumferende ler ad dem. Han har narret.

62 Billede.

Gaden.

Bilerne efter hinanden.

63 Billede.

En Brø

Brøen er øppe. Den tomme Bil standser. Den anden Bil naar den. Sven og Olaf styrter til men bliver meget lange i Ansigtet, da de ser den er tom. Chaufføren ler ad dem. Maggie vinker og i strygende Fart kører de tilbage.

64 Billede.

Værelset i Stueetagen.

Andren kommer med Nina, der er halvdød af Skræk og Sindsbevægelse. Han gaar hen og flytter et Skab hvøved en Tapetdør kommer til Syne. Han aabner den og trækker Nina med sig ind.

65 Billede.

Mørk steil Trappe.

Andren trækker Nina med sig ned ad Trappen. Han famler ved en gammel Dør og lukker den op og gaar ind med Nina.

66 Billede.

Mørk Kælder.

Andren kaster Nina ind i Kælderen. Hun græder og klager og vil klynge sig til ham men han støder hende brutalt tilbage, slaar en haanende Latter op og knalder Døren i. Nina falder grædende om paa en gammel Madras.

67 Billede.

Værelset i Stueetagen.

Andren kommer ind ad Tapetdøren men glemmer at sætte ~~Døren~~ Skabet før igen. Han strammer sig lidt op. Derpaa staar han et Øjeblik og lytter, lægger sig saa ned midt paa Gulvet og lægger Øret til en Lem, der er, han smiler triumferende.

68 Billede.

Kælderen.

Nina famler rundt i Mørket og raaber om Hjælp. Hun gaar hen til Døren og dun drer og hamrer. Til sidst synker hun grædende ned ved Døren.

69 Billede.

Gaden udenfor Andrens Hus.

Bilen kommer tilbage. De tre stiger ud og skynder sig ind i Huset.

70 Billede.

Værelset i Stueetagen.

Overfor værelset T. W. Gann.

Andren farer til Vinduet da han hører Bilen. Han styrter hen og vil åbne Døren, men det er forsent. Døren rives op og ind styrter Sven med hævet Revolver. Bag ham Olaf og Maggie. Andren tumler forfærdet tilbage men får dog Tid til at rive en Revolver op af Lemmen, saa han kan holde dem i Skræk. Han staa midt paa Lemmen og peger paa Sven med sin Revolver. Sven er rasende. Han siger: Hør har De gjort af min Kæreste? Andren ryster paa Hovedet og peger om som vilde han sige: De ser jo hun er her ikke, men Maggie raaber: Han lyver. Kom, og trækker Olaf med sig

71 Billede.

Kælderen.

Nina ligger grædende ved Døren, Pludselig rejser hun sig op og lytter. Hvad er det? Kærestens Stemme. Ude af sig selv af Glæde raaber hun om Hjælp. Hun famler før sig før at finde en Udgang, da hun pludselig kommer til at trykke paa en Knap i Væggen. Lemmen styrter ned.

72 Billede.

Værelset i Stueetagen

Overfor værelset T. W. Gann.

Sven og Andren staar overfor hinanden med hævede Revolver, da Lemmen pludselig styrter ned og Andren styrter med ned i Kælderen. Sven ser rædselsslagen til. Resolut raaber han ud af Døren efter Olaf og Maggie og styrter saa hen og kigger ned i Kælderen.

73 Billede.

Kælderen.

Andren ligger blødende i Kælderen. Nina raaber op gennem Lemmen.

74 Billede.

Værelset i Stuen.

Overfor værelset T. W. Gann.

Olaf og Maggie kommer. Sven forklarer dem i en Hast Situationen. Maggie flaar Gardinerne ned og binder dem sammen og hejser dem ned til Nina. Sven og Olaf holder i dem.

75 Billede

Kælderen.

Gardinerne hejses ned. Nina griber fat i dem. Hun hejses halvt op, da Andren

rejser sig halvt overende, hæver Revolveren og sigter paa hende. Han rammer hende ikke men skyder i Stedet før Gardinet over, saa hun styrter ned. Han ler triumferende.

76 Billede.

Værelset.

Sven og Olaf ser skrækslagen at Nina styrter ned. Maggie ser sig om for at finde et andet Redningsmiddel, da hun faar Øje paa Tapetdøren. Hun kalder paa Olaf og Sven. De stormer alle tre ned.

77 Billede.

Udenfor Kælderdøren.

De kan ikke komme ind. Olaf prøver med flere Nøgler. Endelig faar de aabnet Døren og styrter ind.

78 Billede.

Kælderen.

Nina har slaaet sig i Faldet og ligger og jamrer sig paa Gulvet. Andren har slæbt sig hen til hende og hæver nu Revolveren imod hende, da Døren rives op og Maggie stormer ind. Hun slaar til hans Arm saa Skuddet gaar af og rammer ham selv. Han styrter om med et højt Brøl og dør. Imedens har Olaf og Sven løftet Nina op og bærer hende forsigtigt ud af Kælderen. Hun smiler glad til Kæresten.

79 Billede.

Værelset.

Sven og Olaf kommer fra Tapetdøren med Nina. De lægger hende paa Divanen. Maggie henter Vinflasken og giver hende et Glas Vin. Hun rejser sig og rækker Hænderne ud mod Olaf og Maggie og takker dem, medens Sven holder hende i sine Arme. Hun smiler lykkeligt og taknemligt op til ham, slaar Armene over hans Hals og kysser ham hjærteligt.

En Skibsjøenfru.
Kaptainen.
Telegrafisten.
Dampskibspassager
En Assistent.
En Overbetjent. paa Hambergs Politistation.
En Betjent.
To Matreser.
En Stuepige.
Maggie- Larssens Kone i Utah-
En Mand.
Mennesker i Utah.

I Billedet.

Ved et Badehotel.

Paa en Veranda sidder Direktør Gram med Fru og Datter. Datteren Nina er en køn ung Pige, der med Bæmdring følger sin Kæreste Sven Berge livfulde Skildring af hans og hendes Brøder Olafs sidste Automobiltur. Olaf og Sven er nemlig Jvnaaldrende og Ungdomsvener og dertil ivrige Sportsmand. Familien lytter interresseret til Svens Fortællinger, og især Nina, der gentagne Gange søger at fange Svens Øjne, dog uden Resultat, idet han udelukkende er optaget af sin Fortælling, som Olaf af og til supplerer. Hele Verandaen er fuldt optaget af Gæster, kun ved Direktør Grams Bord er der endnu en ledig Plads. Ingen af Familien bemærker at en høj ung skæglos Mand med kulsort Haar og store mørke Øjne har nærmet sig deres Bord. Hans store Øjne luor dobbelt fanatisk i det bløge Ansigt, da han faar Øje paa den smukke Nina. Religt nærmer han sig og spørger høfligt Direktøren om han maa tage Plads ved deres Bord, hvilket tilstaas ham. Idetsamme vender Olaf sig om og ser vist paa ham. Den Fremmede stirrer ligeledes et Sekund paa Olaf, saa hilser de pludseligt genseende paa hinanden og Olaf siger til Selskabet: Maa jeg præsentrere min Skole-

35

kammerat, Kormenpresten Andrew Larsson. Andren hilser med fuldendt Elegance paa Damerne, lidt efter høre stift paa Herrerne, og tager saa Plads ved Bordet imellem Fruen og tager saa Plads ved Bordet, imellem Fruen og Nina. Sven gentager sin afbrudte Fortælling men i Stedet for at høre efter sidder Andren og stirrer stift paa Nina. Pludselig bemærker hun det, hun bliver forvirret over hans mærkelige Blik og skynder sig at tage Sj-nene til sig. Han bevarer sin urekkelige Ro og bestiller en Sedavand hos Kelneren, der netop passerer forbi.

19 Svend ved at reparere sin Bil - allerede bojet. *Nina*

Ved Sundet.

2 Billede. *Olaf kommer med Malvade - Olaf har stans
Fysik - Nina gør frøen Andrew passerer forbi*
Nina og Andrew kommer langsomt ned ved Søen. Hun gaar ned sænket Hoved og lytter til hans religiøse, lidenskabsløse Fortælling om Morzonerne over i Utah. Af og til ser hun op paa ham, men skynder sig at tage Sj-nene til sig, som brændte hun sig paa hans ^{hede} Blik. De sætter sig paa en omvendt Baad, og stirre ud over det smilende Sund. I Talens Hode tager han roligt hendes Haand, og lader den hvile en Stund i ^{sin} hendes Haand. Hun ser pludseligt op paa ham og trækker stille Haanden til sig. Hun siger til ham: i Text "Jeg kunde forferdeligt godt lide at høre Dem tale ved et Møde engang, Mr. Larsson. Han smiler ganske let og tager saa et Adgangs-kort frem af Læderlommen og giver hende det. Hun studerer det.

3 Billede.

Stort Færdat.

Man ser deres Hoveder meget tæt sammen. Hun holder Kortet op, saa man ser der staar trykt: Stort Møde - Tirsdag Aften Kl. 8. Den ^{betente} Andrew Larsson taler. Han betragter hende med et grisk Udtryk. Hun takker ham for Kortet.

4 Billede.

Ved Sundet.

De rejser sig op fra Baaden, da Olaf og Sven kommer dem i Møde. Olaf studser en Smule ved at se dem her, ^{Sven} hverken Olaf er meget optaget af at forklare Olaf et eller andet. Nina bliver en Smule forvirret og vil bøde paa det ved at løbe hen til sin Kæreste og tage ham under Armen.

han klapper hende blot overbærende paa kinden og fortsætter saa Diskus-
sitionen med Olaf, idet han nikker til Nina og peger paa Andren, som vil-
de han sige: Gaa du hen og tal med ham. Dette her er ikke noget for dig.
Nina surmuler en Smule, men hendes Ansigt glattes strax, da Andren smidig
og sløben begynder at konversere hende og galant byder hende Armen. Hun
tager den frygtløst, og de gaar i Forvejen. Olaf og Sven følger hæftigt
diskuterende efter.

*4^e Billede, hvor man ser Nina være kedt over Svas
Ligegyldighed. Som kommer hende Surfaender. Man ser, de
5 Billede. virkelig elsker hinanden.*

Udenfor Badehotellet.

En elegant Bil venter. Sven sidder allerede ved Rattet. Olaf er ifærd med
at anbringe sin Far og Mor paa Bilens Bægsæde. Nina staar og tager Af-
sked med Andren. Hun kan ikke faa Sjælene fra hans hypnotiserende Blik.
Han rækker hende Haenden og siger: "i Text" Saa kommer De altsaa til Mo-
det i Morgen Aften, Frk. Gram. Hun nikker svagt og stiger saa op til sin
Far og Mor, da Olaf skynder paa hende. Olaf tager Afsked med Andren og
ansøder ham om at se hjem snarest. Andren nikker, trykker hans Haand med
forløren Hjærtlighed, bukker *lets* for Sven og lidt dybere for Hr og Fru
Gram. Olaf har imidlertid sat sig op hos Sven. Bilen sættes i Gang. Andren
tager ærbødigst Hatten af og bliver staaende og stirrer begærligt efter
Nina. Et stygt Smil spiller om hans Mund.

Text: Made af Mr. T. B. Gen. 6 Billede.

Direktør Grams Dagligstue.

~~Det er nu den Aften.~~ Direktør Gram er ifærd med at læse sin Avis og
ryge sin Pipe. Fru Gram broderer, og Nina sluger en Roman. Hun tager sit
Ur frem ser paa det og faar pludseligt travlt. Hun lægger Bogen fra sig
og gaar ud og hentesit Overtøj. Direktøren ser forbausset op fra sin A-
vis og spørger hver hun skal hen. Nina svarer: "i Text" Jeg skal blot lidt
hen til ^{Alma} Ala. Direktøren læser videre, medens Moderen anbefaler Nina ikke
at komme for sent hjem. Hun lover det og skynder sig afsted.

7 Billede.

Udenfor et Madhus.

Flere tarveligt klædte Kvinder og Mand, flest Unge, kommer og gear derind.

Nina kommer. Hun ser nygerrigt paa Huset, betænker sig et Øjeblik, men
gaar saa ind.

8 Billede.

En Sal i Modehuset.

Der er lavt til Loftet og ingen særlig god Belysning. De hørde Træbænke
er møden fyldte med Mænd og Kvinder, flest Unge. Deres Ansigter er præge-
de af Situationenens Alvor. Andreu gaar i Salen og tager imod. Han rækker
den alle Haanden og ser, især paa Kvindernes, med et kædent Blik. Nina kom-
mer. Hun er ikke dristig ved at gaa frem i Salen, men da Andreu fear Hje
paa hende, iler han glad hen til hende og rækker hende Haanden og fører
hende op paa første Række. Kvindernes skuer og stikker Hovederne sammen
og Mændene ser ferslugent paa den unge elegante ^{Kvinde.} Mand. Andreu har vek-
slet et Par Ord med Nina. Nu gaar han op paa Talerstolen. Han begynder at
tale, roligt lidenskabsløst til at begynde med, men han kommer snart i Ek-
stase og taler nu med store Fagter og himmelvendte Øjne. Forsamlingen
rives med. Flere Kvinder græder, Mændene fælder Hænderne og holder dem for
Øjnene, kort sagt, Andreu Larsen har erobret dem. Han har ogsaa erobret
Nina. Hun sluger hvert af hans Ord med saaben Mund, hendes Øjne hanger ved
hans, hendes Kinder glæder, som han dog kan tale, den Mand, og hvor han
ser ud.

9 Billede.

Udenfor Modehuset.

Mændene og Kvindernes strømmer ud. Sidst kommer Andreu og Nina. De taler
ikke sammen men han lister forfælsigt sin Arm ind under hendes. Hun gør
ingen Modstand. Hun er helt betaget af ham.

10 Billede.

Ved Sertifikatsseer.

Maanen kaster sit Lys ned over Sean og over Andreu og Nina, som kommer
Arm i Arm. De standser ved en Bænk, og han spørger hende, om de skal sætte
sig et Øjeblik. Hun nikker og de sætter sig. Maanen falder lige paa deres
Ansigter. Hun takker ham for i Aften, han tager hendes Haand og taler, ta-
ler inderligt og bevæget til hende, mens han stadigt berer sine bræn-
dende Øjne ind i hendes og ligesom søger at hypnotisere hende. Pludseligt

siger han: "i Text" De skulde rejse med mig over til Utah, Preken, der vil
De finde Lykken. Hun stirrer længe tankfuldt paa ham, og ryster vemedigt
smilende paa Hovedet, idet hun peger paa sin Forlovelsesring. Han griber
begge hendes Hænder og stirrer betaget paa hende, men hun rejser sig plud-
seligt en Smule angstelig og foreslaar ham at gaa. Han er atter strax
den religiøse, korrekte Gentleman, byder hende Armen og gaar med hende.

Text:

11. Dags

11. Billedg.

Grans Dagligstue.

Middagen er overstaaet, og Hr og Fru Grans og Olaf og Sven har trukket
sig tilbage i Herreverelset, som man ser i Baggrunden, for at spille Kort.
De er saa optagne af Spillet at de slet ikke ser, hvad der foregaar i
Dagligstuen. Her sidder Nina ved Klaveret og spiller, medens Andrew lyt-
tende staar ved hendes Side. Hans Øjne er stift hæftede paa Nina. Han høj-
er sig mere og mere over hende, hun vender sig og ser pludselig hans he-
de Øjne ganske tæt ved sit Ansigt. Hun kan ikke løsrive sig fra dette
Blik. Mekanisk spiller hun videre, medens hun sluger ham og hans indtrøn-
gende Tale. Imidlertid har Olaf rejst sig for at hente et Askebøger. Han
staar pludselig i Døren, men studser uvilkaarligt, da han ser Gruppen ved
Klaveret. Han taler til dem, men medens Nina farer sammen og holder op
med at spille, vender Andrew sig ganske roligt og langsomt om og gaar
smilende hen mod Olaf, der kommer med en spøgende Bemærkning og derefter
trækker sig tilbage til Herreverelset. efter at have taget et Askebøger
i Dagligstuen. Nina rejser sig og vil gaa ind til Selskabet, men Andrew
standsor hende med et Ord. Hun vender sig og stirrer igen ind i hans mær-
kelige Øjne, og se, det er ligesom de sugede hende hen til ham. Hun kan ik-
ke lade være. Mekanisk gaar hun hen til ham, han tager hendes Haand og
anbringer hende i en Lænestol og sig selv i en anden, tæt op til hendes.
Og atter begynder han at tale til hende om Utahs mange Herligheder, me-
dens hun drømmende lytter til hans Ord og mere og mere synes at blive
hypnotiseret af dem. Han vender sig i et nu og ser ind i den anden Stue
om Selskabet lægger Merke til ham, men da de stadig er ivrige af Spillet
lister han sin Arm om hendes Liv, højrer sig ganske tæt ind til hende og

hvisker: "i Text" Nina, I morgen Aften rejser jeg tilbage til Utah. Vil De
saa med mig? Det giver et Check i hende ved denne Bemærkning, hun vender
sig langsomt og ser paa ham.

12 Billede.

Stort Portat.

Han ser deres Ansigter ganske tæt paa. Han stirrer opad ind i hendes
Ansigt. Hun lukker Sjæne et Sekund, slaar den saa op, ser paa ham i fuld-
stændig Ekstase og nikker langsomt. Hun ^{lukker} slaar atter Sjæne halvt, medens
hans Ansigt ~~i et~~ udtrykker hans ~~spine~~. *Kærlighed til hende*

13 Billede.

Hovedbænkensorden.

Det er næste Aften. Rejsende kommer styrtende. Dragerne er i fuld aktivi-
tet. Betjenten staar og halvsover som sædvanlig. Andrew gaar og venter.
Den ellers saa rolige Mand er nu bleven nervøs. Han ser paa Uret og stir-
rer utaalmodigt ned ad Oden.

14 Billede.

Ninas Værelse.

Hun er ifærd med at pakke sin Kuffert. Ogsaa hun er noget nervøs og fa-
rer sammen ved den mindste Lyd og skæver hen til Døren. I Huj og Hast
faar hun kastet lidt Linned, etc. ned i en Haandkuffert, hun smækker den i
tager hurtigt Hat og Slør paa lister saa sagte afsted.

14 a. Billede.

Hun lister bert af en Bagdør.

15 Billede.

Bænkensorden.

Andrews Nervøsitet er saa det højeste, da en Bil kommer kørende og Nina
tæt tilsløret stiger ud. Der ligger et Glimt af ^{glæde} ~~et glimt~~ i hans Sjæne, men
han er ligestrax den rolige beherskede Mand, der galant tager hendes
Haandkuffert og hilser paa hende. Hun er forfærdelig angst og skynder
sig blot ind i Ventesaalen. Han følger hurtig efter.

16 Billede.

Text.

Toget er klar til ^aafgang til Helsingør. Enkelt eftersejers kommer styr-
tende. ~~Anders~~ og Nina er iblandt dem. De puttes ind i en 1 Klasse Kups
Signalet bliver givet. Toget kører.

17 Billede.

Ninas Verden.

Fru Gran kommer og vil spørge hvor Nina bliver af men forundres, da hun
ikke er der. Huser hun pludselig de sæbø skuffer, Toget der flyder rundt
om, kort sagt den hele Forvirring i Verden, som Nina har skabt, da hun
pakkede sit Tøj. Hun aner Ursed og styrter rædselsslagen afsted.

18 Billede.

Ungsituation.

Direktor Gran sidder som sædvanligt og læser sin Avis og ryger sin Pipe,
da hans Kone kommer styrrende ind i den største Ophidselse. Hun forklar-
er, at Nina er væk. Direktor Gran vil ikke tro sine egne Øren og medde-
ler Meddelelsen meget tvivlende. Indimidlertid kommer Olaf og Sven. De bliver
sat ind i Situationen, men medens ^{Olaf} ligesom ~~Anders~~ ^{Faderen} ikke mener,
at der er Grund til Angstelse, bliver ~~Olaf~~ pludselig ligbleg og styrter
ud af Stuen. De andre følger efter. ^{Sven}

19 Billede.

Ninas Verden.

^{Sven} ~~Olaf~~ stormer ind og er strax klar over Situationen. De andre kommer til,
og nu gaar det op for Direktøren og ~~Olaf~~, at her virke lig er Tale om en
alvorlig Ulykke. Mederen er utrokelig, hun græder voldsomt. Direktøren
 søger at berolige hende og Sven er aldeles sønderknust. Kun Olaf arbej-
der. Han undersøger hele Verden og finder pludselig en Stump af et
Brev. Han læser: "i Text".....tilbage til Utah.....venter Dem. Et Udbrud
undelipper ham. De farer alle sammen. Han viser dem Brevet og der gaar et
Lys op for dem. ~~Olaf~~ siger: "i Text" Det ordet Skurk til Anders, der har
bertfort hende. Efter en kort Raadslægning med Faderen og Sven, skynder
denne og Olaf sig bort, medens Direktøren trøster sin fortvivlede Hustru.

20 Billede.

Partistationen.

En Overbetjent sidder og skriver. Han og Sven kommer hurtigt ind og forklarer i fem Ord Overbetjenten hvad der er sket. Han noterer og leverer de at tage sig af Sagen. De takker og gear.

20 Billede.

Banegården i Hamborg.

To Opdagere venter alle de Rejsende. Rejsende strømmer ud. ~~Andre og Nina~~ Andrew og Nina, der stadig er tæt tilsluttet. ~~Andre og Nina~~

går ind til den anden side af Toget og ser Skinnene for at
23 Billede. *undgå Politiet.*

Gammel Gade i Hamborg.

Bilen kommer. Den holder udenfor et tarveligt Hus, og Andrew og Nina gear derind. *Nina begynder at fejle Mislukke, men Andrew beroliger hende*
24 Billede. *med sin sædvanlige blide Maade.*

En gammel Stue.

Gamle Pens, hans Søn og Datter, sidder og spiser deres tarvelige Maaltid, da det banker. Unge Pens lukker op, og der bliver stor Forbauselse, da de ser, at det er Andrea ifølge med en ung Dame. Gamle Pens rejser sig og ønsker dem Velkommen. Andrea takker og betyder Nina, at hun godt kan tage Sleret af. Hun tager det af og ser sig forfærdet om i denne tarvelige Stue. Hver er det dog han har ført hende hese? Men han beroliger hende med et Ord og beder hende tage Plads ved Bordet. *Hun sætter sig.* (Det bemærkes at unge Pens og Frøken Pens' Fornstillinger var mere entrent af samme Position som Andrea og Nina.) *+ Andrew & Pens gik ind i andet Stue*

21^a Billede.

Hamborgs Politistation.

En Betjent er ifærd med at sætte et Telegram. Der staar: Andrea Larsson, Mønstreprest, 72" høj - mørkt Haar intet Sang og Nina Gran 66" høj blond blå Øjne begge anhefte. De fornedes på Onsdag tager til Amerika over Hamborg. Nærmere Signalement følger. Københavns Politi.

Betjenten kalder to Opdagere til og viser dem Telegrammet. De tager deres Toj paa og gear.

25 Billede.

Hos gamle Pens.

andet Værelse

20a
- 188
fjörsta Vändan

Andrew og gamle Pens sidder og taler hvilekende sammen. Andrew giver
Pens en Dol Penge. Den gamle nikker og giver dem Haanden, hver paa sin gaar
Nina, der har siddet i en Krog af Stuen med Haenden uden Kanden, rejser
sig nu og gaar hen til Andrew. Hun er forgrædet og nedtrykt. Det er plud-
selig gaaet for hende at det vist er en Vildsvend hun er kommen paa. Hun
siger til ham: "i Text" Lad mig faa Lov til at rejse hjem igen. Hun tigger
og trygler ham, men han sailer blot ~~sigende~~ hende og rykker paa Ho-
vedet. ~~Hun vil styrte hen til vinduet og rasbe om Hjælp, men~~ lymenart er
han over hende og holder hende for Munden. Gamle Pens kommer til ved
Støjen. I Ferening binder de hende for Munden. Gamle Pens seer Beren og
kaldet. Unge Pens og hend Søster kommer. Gamle Pens giver dem en Ordet. De
nikker og sailer forstående. Frøken Pens tager derefter Ninas Oversty-
ke, Hat og Slør paa, saa hun kommer til at ligne hende, og unge Pens ta-
ger Andrews Hat og Overfrakke saa hun kommer til at ligne ham. Nina ser
forferdet til, medens Andrew og gamle Pens udtaler sig særkendende om
forklædningen. De to unge Pensser faar de sidste Ordre, hver paa de fersvin-
der. Nina synker grædende sammen, ~~og Andrew paa sin Hænder og isen.~~

26 Billeda.

Ved Amerikadækkeren.

Rejsende gaar ombord. De to Opdagere staar ved Landgangen og fikserer den. De
to unge Pensser kommer. De ser sig sky omkring og vækker saa nogen Opsigt som
muligt. Opdageren holder Øje med dem, og isæt de vil snige sig ombord bliver
de anholdt og faar Haandjern paa og træde deres stærke Protekt kort bort i
en Bil. Altsig saasnart er de kort for en anden Bil kommer ned Andrew, Nina
og gamle Pens. Pens og Andrew der nu bærer Lognetter og kort engelsk Over-
skæg fører Nina isellom sig og slæber hende ombord. Hun er stærkt tilsløret.

27 Billeda.

Kahytten.

En Jemfru anviser Andrew hans Kahyt. Hun skæver mistroisk til Nina, der vak-
ler stærkt, Andrew bemærker det og siger ligegyldigt: Min Kone er søget syg.
Jemfruen gaar. Saasnart hun er borte tager Andrew Sløret fra Ninas Ansigt, og
man ser at hun endnu er bundet for Munden. Hendes Øjne udtrykker hendes Bæ-

sel, Andren takker endnu en Gang Pense og giver ham nogle Penge, hvorefter den-
ne fersvinder. *Andren takker igen Nina sin Kærlighed - men hans offer har den mest*
Forsigt

26 Billeda.

Havnen.

Man ser Damperen lige borte.

27 Billeda.

Grams Dørligstue.

Der er Serg i Hjemmet. Direktør Gram vandrer nervøst op og ned ad Gulvet, se-
dens hans Frue sidder og græder, som hun har gjort hver Dag siden Minas Fer-
svinden. Sven og Olaf kommer hurtigt. De har et Telegram i Haanden. Olaf læser:
Andrew Larsson og Nina Gram er ankomne her. De søger stadig. Send en Mand
hjem. Hamborg Peliti. Forældrene griber dette Medd. Direktør Gram vil selv
dermed, men Olaf foreslår at det er meget bedre om han og Sven rejser derned.
Det finder Fru Gram ogsaa og man gaar strax i Gang at pakke det allernød-
vendigste Tøj i Kufferten. Olaf glemmer ikke sin Browning Revolver.

28 Billeda.

Heveløen.

En Bil kommer. Olaf og Sven med Bagage stiger ud. De gaar ind i Ventesalen.

29 Billeda.

Pelitionationen i Hamborg.

En Overbetjent skrivende. Strax efter kommer Sven og Olaf ind. De siger, hvem
de er. Overbetjenten henter strax Assistenten, der øjeblikkelig ringer paa en
Betjent og giver ham Ordre til at hente de to unge Pensere over. Ventetiden
ferkter han med at udspørge Sven og Olaf, der beredvillig giver ham alle
Oplysninger. Lidt efter føres de to unge Pensere ind. Sven og Olaf ser ferbau-
set paa dem. Dem kender de ikke noget til. Det er ikke de rigtige. Assistenten
er ved at tabe Næse og Mund af Ferbauselse. De to unge Pensere ledsages med
mange Undskyldninger og trækker sig transferende tilbage. Sven og Olaf kon-
fererer med Assistenten. Han lover at hjælpe dem og telegraferer.

30 Billeda.

Telegrafrummet paa Amerikadamperen.

Telegrafisten hører og noterer. Hans Ansigt udtrykker Ferbauselse. Han tager
Høret af og studerer det modtagne Telegram: Kaptain Schulze. Det ferbedes

~~et~~
at Andrew Larsson, en ung, norsk, skapløs Mand og Nina Gran, en ung, blond, middel-
høj Dame er ombord. Anhold dem strax. Bønder. Politiasistent. Han skynder
sig ud med Telegrammet.

33 Billedc.

Paa Dækket.

Passagererne præsenterer frem og tilbage. Kaptajnen staar i Samtale med Andrew,
da Telegrafisten kommer med Telegrammet. Han bemædler Kaptajnen om et øjeblik
Samtale, denne gaar lidt til en Side, med ham efter at have undskyldt sig hos
Andrew. Denne er nysgerrig efter at vide, hvad de to har at tale sammen om.
Han nærmer sig bagfra og kigger over Skulderen i Telegrammet, som Telegrafi-
sten viser. Kaptajnen er meget forbauset over Telegrammet. Pludselig vender
Telegrafisten sig og er ved at walte Andrew, men denne bevrer sin koldble-
dige Re og fjerner sig langsomt. Telegrafisten har dog faaet Mistanke og ser
efter ham. Kaptajnen og Telegrafisten giver sig til at menstre Passagerne.

34 Billedc.

Kahytten.

Nina sidder ved Bordet og græder, da Andrew kommer ind. Han er meget nervøs
over Telegrammet. Da han ser hende sidde og græde ^{ser han at inde god imod hende} ~~bliver han rød og bruger~~
^{sin affære, han} ~~ser~~. Han løfter Hovedet og ser paa ham med et saa bedende Blik, at det maat-
te kunne røre selv en Sten, men han gaar hen til sin Kuffert og tager en
lille Flaske med Sovedraaber frem og holder nogle af dem i et Glas Vand.
Han befaler hende at drikke det, men hun nægter det bestemt. Rasende griber
han fat om hende og tvinger hende til at drikke det. Hun bliver desig og mat
og falder snart efter i Sovn. Han løfter hende op i Køjen.

35 Billedc.

Udenfor Kahyttdøren.

Telegrafisten staar med Øret til Døren og lytter. Hans Minespil fortæller at
han har hørt ^{litt af} ~~et~~ Samtalen mellem de To i Kahytten, hverved hans Mistan-
ke er vakt. Hurtigt skynder han sig bort. Saasnart han er vak, sættes Døren og
Andrew kommer ud, ryggede paa en Cigar. Han er nu rolig som før og gaar op
paa Dækket.

36 Billedc.

Dækket.

^{Test}
~~36~~ Et Par Dage efter. Passagerne ligger og daser paa Bækket i Flugtstole eller sidder paa Lugerne. I Forgrunden staar Andrew og stirrer ud over Rælingen. Telegrafisten nærmer sig og giver sig i Snak med ham. Man ser paa de to Mand, at de gensidigt har gennemskuet hinanden, men de er begge paataget høflige og smilende overfor hinanden. Telegrafisten siger: Om 11/2 Timer er vi i New York. Det giver et Sæt i Andrew, hvorefter han er ved at tabe det falske Overskæg. Lynsnart har han Haanden oppe og faar trykket det fast, men Telegrafisten har bemærket det og er nu sikker i sin Sag. Han tager paaafaldende hurtigt Afsked og skynder sig bort. Andrew ser mistænksomt efter ham og skynder sig ogsaa bagefter.

-37 Billedet.

Telegrafbrunnen.

Telegrafisten kommer hurtigt ind og skynder sig hen til Bordet, men idet han faar Hørerøret paa og faar sat sig, gear Døren op og Andrew kommer ind. Telegrafisten er ikke lidt forbauset, men Andrew gaar roligt hen til Apparatet, peger paa det og hojer sig over det, som om han interesseret studerede det, samtidigt med han henvender et Par Ord dæren til Telegrafisten. Men senere denne vil til at forklare, griber Andrew ham lynsnart bagfra og holder et Klædeformet Lemmer løde op for Næsen af ham. Der udspinder sig en kort Kamp, men Telegrafisten bukker dog lidt efter lidt under for Klædeformen og falder hen. I en Part faar Andrew ham bundet til en Stol og bundet et Lemmer omkring en Manden paa ham, hvorefter han demeter Telegrafapparatet. Triumferende vender han sig i Døren og smiler ad ham og gear saa.

meget omhyggelig.

38 Billedet.

*379
Lasse Olsen
HX*

Kævtten.

Nina vaagner af Døsen. Hun ser sig om, han er her ikke. ~~Forbigtigt-estner-hun-~~
Døren - *Hun forsøger at komme ind, men alt er læst. Gledende synker hun ned paa en Stol.*
André er først ude, siden kommer...

Ved Kalen i New York.

Passagererne gear i Land. Andrew kommer ned Nina, der er tæt tilsløret, under Armen. Hun forsøger at gøre Modstand, men man ser hun har hende som i en Skruestik. Han tager en Bil og de kører bort.

39 Billedet.

Telegrafbrunnen.

Telegrafbrevet.

Telegrafisten sidder bundet til Stolen. Han vaagner og ser nu, hvad der er foregaaet. Han prøver at slide sig løs, men forgæves. Med en Kraftanstrengelse valter han Stolen, han sidder paa og slæber sig hen til Døren. Op ad Karmen faar han skubbet Tærklædet bort fra Munden og reaber nu om Hjælp. Lidt efter kommer Kaptainen styrtende og et Par Matrosø. De forbauses over den Stilling han indtager, men i en Part faar de ham løst og nu fortæller han, hvad der er sket. Han vil telegrafere men Apparatet duer ikke. Rasende styrter baade han og Kaptainen ud af Rummet.

41 Billeda.

Politistationen i Nambek.

En Overbetjent modtager et Telegram. Han læser: Andrew Larsson og Nina Gran var ombord med undslap. Er afrejst til Utah. Graatkjær - Kaptain
S/S Prince.

Han kalder paa en Opdager og giver ham Telegrammet. Opdageren gaar.

42 Billeda.

Et Høtelværelse.

Sven og Olaf sidder og taler sammen, da Pigen kommer ind og melder Opdageren. Han kommer og viser dem Telegrammet. Sven er ud af sig selv af Fortvivlelse men Olaf tager den mere med Ro. Han takker Opdageren, denne gaar og nu gaar Olaf hen til Sven, der farer op og ned ad Gulvet, standser han lægger sin Haand paa hans Skulder og siger: Vi rejser til Utah med det samme. Svens Ansigt klarer op og Rejseforberedelserne bliver gjort med det samme. De ringer paa Pigen og giver hende Ordre.

43 Billeda.

Ved Kaiaen.

En Bil kommer. Sven og Olaf stiger ud og gaar ombord i en Amerikadampet.

44 Billeda.

Jernbanestationen i Utah.

Toget kommer ind. Andrew og Nina stiger ud. Han fører hende gennem Mængden ind i Ventesalen.

45 Billeda.

Udenfor Andersens Hus.

En Bil kommer kørende. Andrew og Nina stiger ud. Han er stadig tilsleret. Nu river hun Sløret væk og ser sig forundret om. Da det gaar op for hende hver hun er vil hun flygte, men Andrew griber hende i Arpen og puffer hende ind i Huset.

46 Billedet.

Et Værelse i Stueetagen hos Andrew.

Andrew puffer Nina ind. Han river Sløret af hende og beder hende tage Plads. Hun afslaar det koldt og tigger og beder ham om at lade hende gaa, men han smiler kun djsvelsk og ryster paa Hovedet. Da han har lagt Tojet, nærmer han sig hende paa sin sædvanlige sledske Maade og fortæller hende hver ^{hvilken} ~~hvilken~~ skal faa det godt hos ham. Han vil smfavne hende, men hun farer tilbage og griber en Opsats, der staar paa Bordet, og truer med at kaste den i Hovedet, hvis han nærmer sig hende. Han bliver højrestet og vil fare løs paa hende, da Døren rives op og hans ^{Pige,} ~~Mage~~ Maggie, en djærv Amerikanerinde, stor og kraftig styrter ind ved Raabene. I et Nu eværser hun Situationen og da hun ser Nina med Opsatsen i Haanden, forstaar hun at det er ikke af fuld Vilje hun er her. Han gaar imod Andrew og bebrejder ham hans Opførsel i stærke Ord., men han griber en lille Pisk fra Væggen og begynder at tampe løs paa hende. Nina ser redsel slagen til men tør ikke røre sig af Stedet. Maggie vænder sig under Slagene og retirerer baglæns ud af Døren. I Døren truer hun rasende efter ham.

47 Billedet.

Et lille tarveligt Værelse. Kvist.

Gennem Vinduet i Baggrunden ser man Træerne i Andrew's Have. Andrew kommer trækkende med Nina. Han kaster hende hen paa Divanen og vil kaste sig over hende, men hun springer hurtigt op og flygter rundt i Værelset. Han efterræsende over hendes Modstand. Da han ser han ikke kan faa Bugt med hende, standser han, ser irenisk paa hende og siger r: For Du bliver min, faar Du hver Ken Mai eller Drikke. Han smiler og gaar, medens Nina grædende synker om paa Diva en.

48 Billedet.

Udenfor Huset.

Andrew ke ner ud, han er i gejellig Dragt.

49 Billedet.

Forsø Uthas Jernbanestation.

Sven og Olaf kommer ud fra Stationen. De staar et Øjeblik og ser sig om indtil Olaf tiltaler en Mand og spørger ham om noget. Manden ryster paa Hovedet Seer og Olaf gaar.

50 Billede.

Aaben Plads.

(Kan eventuelt læses om til Templet)

Mærkerne holder Friluftsmøde. Paa Talerstolen staar Andrew og taler med store Pagter. Mængden lytter interresseret til. Sven og Olaf kommer. De studsede da de ser Andrew paa Talerstolen, og Sven vil, som det Brusheved han er, strax styrte sig over ham, men Olaf, der er den Besindige, holder ham tilbage. De skjuler sig i Mængden, saa Andrew ikke ser dem. Mødet er nu forbi. Andrew trykker en Del af Menigheden i Haanden og gaar saa. Olaf og Sven følger efter i Afstand.

51 Billede.

Udenfor Andrews Hus.

Andrew kommer og gaar ind i Huset. Paa Afstand betragter Sven og Olaf ham. De kommer nærmere. Sven vil strax ind i Huset men Olaf foreslaar at tage den mere med Ro. De stiller sig paa Vagt.

52 Billede.

Kvistverrelset.

Nina er grænseløs fortvivlet. Hun prøver Døren, men den er låst. Hun aabner Vinduet og klatrer op i Vin ~~uekseren~~. Lytter pludselig og vinker ned.

53 Billede.

I Haven.

Maggie staar og gør Tegn til Nina. Hun peger paa den lange Flagstang og betyder hende, at hun vil hjælpe hende. Maggie løser Flagstangen og bøjer den over ved Kvistvinduet. Man ser Nina kravle ud af Vinduet og lader sig glide ned paa Jorden ad Flagstangen. Da hun er kommen velbeholden ned, omfavner og takker hun Maggie fordi hun har frelst hende, men idetsamme staar Andrew hende. Rasende griber han Maggie fat i Nina og sparket ud efter Maggie, der skyndsemt tager Flugten.

54 Billede.

Udenfor Huset.

Olaf og Sven staar og venter, da Maggie pludselig kommer styrtende ud af Huset. De griber fat i hende og hun fortæller hvad der er sket. De betræder hende

hvem de er og hun lever at hjælpe dem at frelse Nina.

55 Billede.

Varelsæt i Stuesagen.

Andrew kommer halende med Nina. Han løber Haanden til Slag, da han pludselig farer sammen og lytter. Han lister sig hen til Vinduet men farer skrekslagen tilbage, da han ser detre ude paa Gaden. Hurtigt sterner han ud af Varelsæt, trækkende Nina med sig.

56 Billede.

Gaden.

Maggie forklarer Sven og Olaf omhel Del. Han gaar foran, de andre bagefter, ind i Huset.

57 Billede.

Haven.

Andrew kommer trækkende med Nina og drejer om ved Enden af Huset.

58 Billede.

Varelsæt i Stuen.

Maggie, Olaf og Sven ind-Neg-der er ingen. De sterner ud igen.

59 Billede.

Gaden.

Andrew kommer med Nina fra Enden af Huset. Han vinker en Bil an, giver Chaufføren en Ordre, befaler ham at skynde sig, og skynder sig i en anden Gade med Nina.

60 Billede.

Kvistvarelsæt.

Olaf, Sven og Maggie ind-Neg-der er heller ingen. Ud igen.

61 Billede.

Gaden.

Sven sterner ud af Huset. Olaf og Maggie bagefter. Idet Chaufføren ser Sven, sætter han Vagnen i Gang. Olaf ræber strax en anden Bil an og de stiger alle tre ind. I samme Part forfølger de den første Bil, hvor de tror Nina er i. Saasnart Bilerne er ude af Syne kommer Andrew frem og skynder sig ind i sit eget Hus igen med Nina, medens han triumferende ler ad dem, han har værret.

62 Billede.

Gaden.

61^a Vordelt. Skuen
61^b Nina og Andrew sammen
P.B.

Bilerne efter hinanden.

63 Billede.

En Bre

Breen er oppe. Den tredje Bil standsrer. Den anden Bil naar den. Sven og Olaf styrter til men bliver meget lange i Ansigtet, da de ser den er tom. Chauffere ler ad dem. Maggie vinker og i strygende Part korer de tilbage.

64 Billede.

Varelsset i Stueetagen.

Andren kommer ned Nina, der er bældød af Skrek og Sindsbevægelse. Han gaar hen og flytter et Skab, hvorved en Tapetdør kommer til Syn. Han aabner den og trækker Nina med sig ind.

65 Billede.

Merk steil Trappe.

Andren trækker Nina med sig ned ad Trappen. Han famler ved en gammel Dør og lukker den op og gaar ind med Nina.

66 Billede.

Merk Kelder.

Andren kaster Nina ind i Kelderen. Hun græder og klæger og vil klynge sig til ham men han stoder hende brutalt tilbage, slaar en haanende Latter op og knalder Døren i. Nina falder grædende om paa en gammel Madras.

67 Billede.

Varelsset i Stueetagen.

Andren kommer ind ad Tapetdøren men glemmer at sætte Døren Skabet for igen. Han strammer sig lidt op. Derpaa staar han et Sjoblik og lytter, legger sig saa ned lidt paa Gulvet og lægger Øret til en Lem, der er, han smiler triumferende.

68 Billede.

Kelderen.

Nina famler rundt i Mørket og raaber om Hjælp. Hun gaar hen til Døren og dun drer og hamrer. Tilslidst synker hun grædende ned ved Døren.

69 Billede.

Gaden udenfor Andrejs Hus.

Biler kommer tilbage. De tre stiger ud og skynder sig ind i Huset.

Værelset i Stueetagen.

Andrew farer til Vinduet da han hører Bilen. Han styrter hen og vil læsse Døren, men det er færdigt. Døren rives op og ind styrter Sven med hovedet Revolver. Dog har Olaf og Maggie. Andrew tumler forfærdet tilbage men får dog Tid til at rive en Revolver op af Lommen, saa han kan holde den i Skak. Han staa midt paa Lommen og peger paa Sven med sin Revolver. Sven er rasende. Han siger: Hver har De gjort af min Kæreste? Andrew ryster paa Hovedet og peger en som vilde han sige: De ser jo hun er her ikke, men Maggie raaber: Han lyver. Kom, og trækker Olaf med sig

71 Billede.

Kælderen.

Nina ligger grædende ved Døren. Pludselig rejser hun sig op og lytter. Hvad er det? Kærestens Stemme. Ude af sig selv af Glæde raaber hun om Hjælp. Hun famler for sig for at finde en Bølgang, da hun pludselig kommer til at trykke paa en Knap i Væggen. Lommen styr er ned.

72 Billede.

Værelset i Stueetagen

Sven og Andrew staa overfor hinanden med hovede Revolver, da Lommen pludselig styrter ned og Andrew styrter ned ned i Kælderen. Sven ser rædselslagen til. Resolut raaber han ud af Døren efter Olaf og Maggie og styrter saa hen og kigger ned i Kælderen.

73 Billede.

Kælderen.

Andrew ligger blødende i Kælderen. Nina raaber op gennem Lommen.

74 Billede.

Værelset i Stuen.

Olaf og Maggie kommer. Sven forklarer dem i en Hast Situationen. Maggie flaar Gardinerne ned og binder dem sammen og hejser dem ned til Nina. Sven og Olaf holder i dem.

75 Billede

Kælderen.

Gardinerne hejses ned. Nina griber fat i dem. Hun hejses halvt op, da Andrew

rejser sig halvt overende, hæver Revolveren og sigter paa hende. Han rammer hende ikke men skyder i Stedet for Gardinet over, saa hun styrter ned. Han ler triumferende.

76 Billede.

Værelset.

Sven og Olaf ser skrækslagen, at Nina styrter ned. Maggie ser sig om for at finde et andet Redningsmiddel, da hun faar Øje paa Tapetdøren. Hun kalder paa Olaf og Sven. De sterner alle tre ned.

77 Billede.

Udenfor Kælderdøren.

De kan ikke komme ind. Olaf prøver med flere Høglor. Endelig faar de aabnet Døren og styrter ind.

78 Billede.

Kælderen.

Nina har slået sig i Faldet og ligger og jamrer sig paa Gulvet. Andrew har slået sig hen til hende og hæver nu Revolveren imod hende, da Døren rives op og Maggie sterner ind. Hun slaar til hans Arm, saa Skuddet gaar af og rammer ham selv. Han styrter om med et højt Brøl og dør. Imedens har Olaf og Sven løftet Nina op og bærer hende forsigtigt ud af Kælderen. Hun smiler glad til Kæresten.

79 Billede.

Værelset.

Sven og Olaf kommer fra Tapetdøren med Nina. De lægger hende paa Divanen. Maggie henter Vinflasken og giver hende et Glas Vin. Hun rejser sig og rækker Hænderne ud med Olaf og Maggie og takker dem, medens Sven holder hende i sine Arme. Hun smiler lykkeligt og taknemligt op til ham, slaar Armene over hans Hals og kysser ham hjerteligt.
